

Socialrådgiveren 17

2011

10. november

ENSOM PÅ LEDERKONTORET

**DET VILLE JEG
GERNE VÆRE**

HJEMLØSE OM
DRØMMEJOBET 10

**VOLDSRAMT
BLEV GIDSEL**

KOMMUNER SLÅS OM
IKKE AT BETALE 14

**HVAD MED
DE LEDIGE?**

BUD FRA PRAKTIKERE
OG POLITIKERE 8

Fagforeningerne skal skabe aktive medlemmer

Det er ikke færre medlemmer, der er det største problem for fagforeningerne, mener arbejdsmarkedsforsker Henrik Lambrecht Lund fra RUC. Det er mængden af aktive medlemmer, der betyder noget, siger han

Mange fagforeninger har medlemskrise, men Dansk Socialrådgiverforening (DS) mister ikke medlemmer lige nu. Så er der stadig en forskel på professionsfagforeninger og så de "gamle" arbejderfagforeninger?

– Ja, det er der – indtil videre. Men DS kommer heller ikke udenom, at der sker en nedbrydning af faget, og at det også kommer til at påvirke, hvordan medlemmerne ser sig selv i fagforeningen.

Hvad mener du med en nedbrydning af faget?

– At det ikke på sigt bliver sådan, at de, der udfører socialfagligt arbejde, nødvendigvis er uddannet på Den sociale Højskole. Tag for eksempel beskæftigelsesområdet. Her sker der et skifte, så der for det første er kommet mange andre end socialrådgivere ind som virksomhedskonsulenter. For det andet hører jeg fra socialrådgiverne på området, at de i højere grad er gået over til at forvalte systemer frem for mennesker. For det tredje kan det måske være svært at opretholde en høj løn, hvis man i virkeligheden skal være bedre til it-systemer end til social faglighed.

Og hvad betyder det for DS?

– Samlet set bliver det sværere at definere sig klart som en standsforening for socialfagligt arbejde. Og det kræver, at DS fortsætter med det, de gør rimelig godt lige nu: At italesætte meget specifikt, hvilke kompetencer de bidrager med for at løse opgaverne. Ellers kan det ende med, at man kun organiserer lederne, fordi det kun er ledere, der er socialrådgivere. Resten kan klares af HK'ere.

Hvad skal fagforeningerne så ellers gøre for at dæmme op for de vigende medlemstal?

– For det første skal de skelne mellem medlemstal og økonomi. Der kan sagtens være brug for at skære ned og justere på udgifter, men medlemstallet i sig selv siger ikke noget om en fagforenings styrke. Det handler i langt højere grad om, hvor mange aktive medlemmer man skaber. Derfor hjælper det ikke med store reklamebannere, billige forsikringer og købekort. Fagforeningen skal i langt højere grad genopfinde sig selv som græsrodsbevægelse. Det handler om få valgt tillidsrepræsentanter og at skabe mange og aktive faglige klubber ude på arbejdspladserne.

Hvad hjælper det?

– Så rykker fagforeningen ind i den enkeltes arbejdsliv, og den bliver nærværende og deltagende. Det kan man ikke sikre centralt fra et stort kontor.

mm@mettemork.dk

Henrik Lambrecht Lund
arbejdslivsforsker fra RUC

Socialrådgiveren

(ISSN 0108-6103) udgives af
Dansk Socialrådgiverforening
Toldbodgade 19B
1253 København K
Telefon 70 10 10 99
Fax 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Ansvarshavende Bettina Post
bp@socialrdg.dk

Redaktør Mette Ellegaard
me@socialrdg.dk

Journalist Susan Paulsen
sp@socialrdg.dk

Journalist Birgitte Rørdam
br@socialrdg.dk

Kommunikationsmedarbejder
Birgit Barfoed
bb@socialrdg.dk

Grafisk Design
EN:60, www.en60.dk

Forside
Per Morten Abrahamsen

Tryk Datagraf Auning a/s

Annoncer
DG Media a/s
Studivestvej 5-7
1455 Kbh. K
Telefon 70 27 11 55
Fax 70 27 11 56
epost@dgmmedia.dk

Årsabonnement
650,- kr. (incl. moms)

Løssalg
35,- kr. pr. nummer,
plus forsendelse
Socialrådgiveren udkommer
19 gange om året

Artikler og læserindlæg er
ikke nødvendigvis udtryk
for organisationens holdning.
Kontrolleret oplag: 13.873
Trykt oplag: 14.200

Indhold

AKTUELT CITAT

“Vi vil en helt anden vej med indsatsen over for kriminelle børn og unge end den tidligere regering. Vi vil ikke være slatne og snakke os fra alt, men vi har den indstilling, at børn i problemer har brug for nærværende voksne, der sørger for at få børn og unge på rette spor”.

Social- og integrationsminister Karen Hækkerup (S)
28. oktober på Altinget.dk om kommende lovforslag,
der afskaffer fodlænker til 12-årige.

ENSOM PÅ TOPPEN For nye ledere kan det være svært pludselig at stå uden for fællesskabet på arbejdspladsen, viser erfaringerne fra fire ledere, der ærligt fortæller om deres oplevelser og sårbarhed. **22**

VOLDSRAMTE KVINDER Isabella bor på krisecenter på sikker afstand af sin voldelige eksmand. Her bliver hun i stedet gidsel i kommunens kamp for at undgå at betale for opholdet og for anbringelse af hendes tre børn. **14**

KRISECENTRE Mere end hver anden leder på kvindekrisecentre oplever, at hensynet til kommunens økonomi forringer voldsramte kvinders og deres børns mulighed for at få den hjælp, de skal have, viser ny undersøgelse. **12**

DRØMMEJOBET I dag lever de på gaden. Men som børn drømte også de om at blive brandmænd og skuespillere. I Hus Forbis årskalender 2012 iklæder 12 hjemløse sig deres ønskejob. **10**

DETTE NUMMER

- 2** Fem hurtige
- 4** Lones klumme
- 6** Kort nyt
- 8** Hvad med de ledige?
- 10** Hjemløses drømmejob
- 12** Økonomi truer voldsramte kvinder
- 14** Voldsramt: Gidsel i pengekamp
- 18** Faglig afmagt
- 19** Debat

- 20** Syv dage med formanden
- 22** Ensomme ledere
- 26** Kommentar: Medsyn
- 28** Debat
- 29** DS:NU
- 30** DS:Region
- 39** DS:Kontakt
- 40** Leder

Endnu en dag på sjasen

Displayet på fleksboksen hvisker "ind" i den tomme gang, da jeg kl. 08.03 lader min fleksbrik glide henover den. Jeg er sent på den, min vagt i jobcentret starter kl. 08.00, og da jeg iler op ad trappen, når den ene fod ikke helt op på næste trappetrin. I stedet hænger skoen fast på starten af trinnet, og jeg når kun lige at afværge med hænderne, da trappen med ekspresfart nærmer sig mit ansigt. Jeg ligger halvvejs ned på trappen, mens jeg hurtigt drejer hovedet for at se, om nogen har set mig. Heldigvis er der tomt og stille. Men sådan fortsætter dagen ikke.

Kl. 08.05 stiller jeg telefonen ind og tænker, gad vide om der overhovedet er nogen af mine borgere, der er vågne nu. Jeg når at skrive et par journalnotater, før telefonen begynder af ringe.

Kl. 11.00 begynder dagen for alvor. Der er kunder i biksen. En ny borger sidder og venter

på at komme til samtale, og allerede i elevatoren op mod mit kontor kan jeg mærke på hans alvorlige blik, at det bliver en tung snak.

Mens vi taler, glider mit blik over på min computer, hvor jeg kan se en mail poppe op, om at der sidder endnu en borger og venter dernede. Jeg speeder samtalen op, velvidende at manden, der sidder over for mig, kunne snakke i timevis. Om sin depression, PTSD og den klagesag, der stadig kører i den tidligere kommune.

Kleenex pr. refleks

Næste borger er en kvinde, der græder, fra hun træder ind på mit kontor. Det ville jeg også gøre, hvis jeg havde oplevet det, som hun har, og jeg rækker Kleenex henover bordet. Imens er der kommet endnu to nye borgere. Og da jeg henter den næste, når jeg lige at tænke, at jeg altså må nå at ringe til en ung fyr, som skal starte tilbud i morgen, for der lå en besked fra hans støttekontaktperson om, at han nu vil flytte fra kommunen. Igen.

Endnu en borger, der græder, og hånden rækker, nu pr. refleks, Kleenex over bordet. Derefter en ung mand, der netop er løsladt uden penge og bolig, som jeg haster videre til afdelingen for Rådgivning og Ydelser. Imens bliver der ved med at tikke telefonbeskeder ind på min voicemail.

Kl. 15.00 tager jeg sidste borger ind, heldigvis en af mine egne. Det er en lettelse at se et ansigt og høre en historie, som jeg kender.

Da klokken slår 16.12 er jeg på vej ned ad trapperne. Imens tænker jeg på, at der godt nok er mange borgere, der har det dårligt, og at det virker som om, at de ikke har andre end os at snakke med om de svære ting i livet. At for nogle er kommunen det nærmeste netværk. Men også at vi kræver mange oplysninger, for at finde en forklaring på, hvorfor netop de ikke er i arbejde. Og at måske, hvis de havde et arbejde, ville problemerne ikke fylde så meget? Tanken flyver videre og forplanter sig ved ideen om, at hvis der bare reelt var arbejde derude ...

Kl. 16.13 lader jeg fleksbrikken glide henover boksen igen, som nu nærmest skriger "UD" til mig. Min krop føles som en slatten sæk. Som om nogen har taget et sugerør og proppet ned i halsen på mig for at suge alt energien ud af mig. Og jeg tager mig selv i at ønske, at der sidder en socialrådgiver hjemme hos mig og venter, når jeg kommer hjem. Heldigvis har jeg nogle andre. ☺

redaktionen@socialrdg.dk

Lone Munkeskov er socialrådgiver i Gentofte Kommunes jobcenter.

MER'

af det gode fra PKA

MER' I RENTE
4%

STYR PÅ DET?

eller skal der MER' ind på pensionsopsparringen ...

Når økonomien i dit liv ændrer sig, bør pensionen følge med. Hvis du i perioder har holdt orlov, arbejdet på deltid, er steget i løn eller har oplevet andre ændringer i dit arbejdsliv, kan du have behov for at spare mere op. Med en supplerende pensionsopsparring hos os kan du både sikre dig økonomisk og have dine pensioner samlet ét sted.

Gå ind på pka.dk/mer eller ring tel. **39 45 45 40** og få styr på dit behov og dine muligheder.

Din supplerende opsparring oprettes i selskabet PKA+, der ejes af PKA Pensionskasserne. Du betaler ingen gebyrer eller direkte administrationsomkostninger for din supplerende pension. Renten er på 4 % og kan til enhver tid ændres med virkning fra ændringstidspunktet.

FOTO: SCANPIX

LEDIGHED

Hver anden er arbejdsløs i almene boligområder

Finanskrisen har fået arbejdsløsheden i de almene boliger til at stige med 50.000 personer de seneste tre år. Det betyder, at cirka hver anden af de 18-64-årige i almene boliger er uden arbejde. Det viser en undersøgelse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) har lavet om indbyggerne i landets 550.000 almene boliger.

– Det afspejler, at de svageste grupper, som sidder yderst på arbejdsmarkedet, er samlet i de almene områder. Selv om det gik smadder godt i de år, der var gang i hjulene, ryger disse mennesker først ud, når krisen kradser, siger Lars Andersen, direktør for AE, til jp.dk.

NYE BØGER

ILDSJÆLE

Den professionelle passion

Vi kender dem fra medierne, hvor de brænder igennem med deres engagement og markante holdninger: Thyra Frank, Asger Aamund, Anders Fogh Rasmussen, Lisbeth Knudsen, Bjarne Hastrup ... De er professionelle ildsjæle, som gør en forskel der, hvor de lægger deres indsats, og som når langt med det, de vil. Og vi har brug for dem, påstår bogen, der i undertitlen hævder, at "uden glød, intet velfærdssamfund."

I de meget personlige interviews med otte markante ildsjæle får læseren et indblik i deres baggrund, og hvad som driver dem. Men bogen rejser også spørgsmålet: Kan man få øje på ildsjælene meget tidligere og dermed opdyrke deres særkender til gavn for mange? Der er i hvert fald visse karakteristika, som afslører et vist ildsjæle-potentiale, mener forfatterne og de medvirkende.

"Professionelle ildsjæle – uden glød, intet velfærdssamfund" af Lars Vesterløkke og Henrik Hvilshøj, Gyldendal Business, 250 sider, 300 kroner.

VELFÆRD

Det menneskelige ansigt?

Et gespenst har sat sig fast i den offentlige forvaltning, mener DS' formand Bettina Post i sit bidrag til bogen. Gespenstet er New Public Management eller "djøfisering", som dækker over en myte om, at løsningen på alle problemer, inklusive de trængte budgetter, er mere af samme gespenst. Men faktum er, at det æder fagligheden, når alt sættes på formler, skiver Bettina Post, som er en af i alt 11 bidragydere til bogen, som også tæller navne som Knud Aarup, Leon Lerborg, Lars Kolind, Anne Vang og Steen Hildebrandt.

Bogens fokus er at problematisere og vurdere, hvor mange ressourcer, der bruges til at evaluere, kontrollere og overvåge medarbejdere i den offentlige sektor.

"Velfærd med et menneskeligt ansigt – Fremtidens styringsparadigmer i den offentlige sektor" af Jens Jonatan Steen og Malthe Munkøe (red.), Frydenlund, 211 sider, 249 kroner.

PRAKSIS

Myndigheden i eget liv

Autonomi, dannelse, anerkendelse, inklusion, ledelse, etik, ansvar, tilknytning – alle begreber, som er tæt forbundet med det at opretholde myndigheden i sit eget liv. Noget, som er af stor betydning for alle mennesker for at kunne fungere i et komplekst samfund og derfor også et vigtigt fokuspunkt for alle, som arbejder med mennesker, hævder forfatteren. For af individet kræves konstant stiltingtagen og handlekompetence – og de valg, man træffer, har betydning for de sammenhænge og relationer, man indgår i. Bogen henvender sig til studerende ved professionsuddannelserne til blandt andet socialrådgiver og udøvere af professionerne.

"Myndiggørelse i den professionelle praksis" af Espen Jerlang (red.), Hans Reitzels Forlag, 287 sider, 298 kroner.

OFFENTLIG FORSØRGELSE

40.000 får ikke en krone i hjælp

Omkring 40.000 danskere er uden job og får heller ingen understøttelse fra det offentlige, viser en analyse, som Nykredit har lavet for Politiken. De har ikke meldt sig ind i en a-kasse og kan ikke få kontanthjælp.

– Det er formodentlig folk, som må leve af en ægtefælles penge, eller også tærer de på en opsparing. De har det utvivlsomt svært, siger seniorøkonom Tore Stramer fra Nykredit Markets.

Når 40.000 personer er uden arbejde og offentlig forsørgelse, skyldes det ifølge Tore Stramer, at mange danskere har fravalgt a-kassen under opsvinget og indtil finanskrisen brød ud. Flere undersøgelser har de senere år vist, at især unge uden a-kasse er uvidende om, at man skal have brugt alt fra friværdis til ægtefællens penge, før man har ret til kontanthjælp.

1kr.

FOTO: SCANPIX

UDSATTE GRØNLÆNDERE

Lover mere hjælp børnene

Der skal følge en varsling med, når en udsat familie flytter fra en grønlandsk kommune til en dansk. Det foreslår socialminister Karen Hækkerup (S), efter det kom frem, at to tredjedele af 120 børn, som Foreningen Grønlandske Børn har haft kontakt med i et projekt, havde problemer, der ikke var opfanget af kommunen.

Karen Hækkerup vil sammen med det grønlandske hjemmestyre kulegrave, hvad man i fællesskab kan gøre for at forhindre

omsorgssvigt blandt grønlandske børn i Danmark, skriver Danske Kommuner.

– Vi er enige om at lave nogle nye regler, så danske kommuner skal underrettes, når socialt udsatte grønlandere flytter her til landet. Der skal ske noget for at forbedre forholdene for disse børn, siger hun og lover også, at regeringen har en strategi klar for, hvordan de dårligst stillede grønlandske børn kan hjælpes, når satspuljeforliget for 2013 skal forhandles.

1kr.**1kr.**

DELEBØRN

Kræver at forældre kan samarbejde

Skilsmissebørn, der bor lige meget hos far og mor, har behov for, at forældrene samarbejder om at få barnets hverdag til at hænge sammen. Det handler såvel om praktiske forhold som om opdragelse og normer. Det viser en ny undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

– SFI, som på baggrund af børns egne fortællinger giver et nuanceret indblik i, hvad det gode forældresamarbejde indebærer. For at undgå at barnet kommer til at leve to adskilte liv, bør forældrene ikke bo langt fra hinanden. Og det er vigtigt for børnene, at de kan følges med deres søskende, når de flytter frem og tilbage hver uge.

Undersøgelsen viser også, at børn – også søskende – håndterer skilsmisse og deleordninger forskelligt. Derfor understreger forskerne, at både myndigheder og forældre bør tage udgangspunkt i det enkelte barns behov, når de beslutter, hvordan samværet skal fordeles efter skilsmissen.

Cirka hvert sjette skilsmissebarn lever i dag i en deleordning. Rapporten bygger på interview med 56 børn og forældre.

Læs "Børn i deleordninger" på www.sfi.dk.

UDSATTE BØRN

Langt flere underretninger

Både kommunerne og Ankestyrelsen får et stigende antal henvendelser fra bekymrede fagfolk og privatpersoner. Ankestyrelsen har i år foreløbig modtaget 405 underretninger og forventer at rundt 500 inden årets udgang. Til sammenligning var der på samme tidspunkt i 2009 kun 238 underretninger, oplyser dr.dk.

Socialrådgivere og politikere til angreb på en gordisk knude

Velkommen til værkstedet, hvor vi spørger: Hvordan kan flere udsatte ledige blive en del af det danske arbejdsmarked? Læs socialrådgiveres og politikeres bud på, hvilke værktøjer der (endelig) kan få bugt med den navnkundige knude fra Gordion.

TEKST OLE LARSEN

Inden vi tager fat på løsningerne, skal vi lige slå fast, hvad problemet er. Ifølge et helt nyt notat fra Beskæftigelsesministeriet er det, at "antallet af overførselsindkomstmodtagere i mange år har været meget højt, og det er ikke lykkedes skiftende regeringer at nedbringe antallet. Siden finanskrisen satte ind i 2008 er antallet tværtimod steget, så der nu er ca. 750.000 personer i den arbejdsdygtige alder, der står mere eller mindre permanent uden for arbejdsmarkedet." Tallet inkluderer blandt andet en kvart million førtidspensionister, 100.000 på sygedagpenge med alvorlige helbredsproblemer, 100.000 kontanthjælpsmodtagere, som befinder sig langt fra arbejdsmarkedet, godt 100.000 på efterløn samt cirka 165.000 ledige og aktiverede.

Spørgsmålet er, hvad der virker over for et problem, som hverken socialrådgivere eller politikere har formået at løse over de seneste mange år. Trods hensigtserklæringer, trods initiativer synes det danske arbejdsmarked omringet af kviksand, hvor altså omkring 750.000 borgere sidder mere eller mindre fast i en varig tilværelse uden for arbejdsmarkedet. Den nye regering agter at hugge den gordiske knude over og skriver i regeringsgrundlaget, at "det er vigtigt, at alle borgere får mulighed for at bidrage aktivt til samfundet. Alt for mange borgere er i dag på passiv forsøgelse. Det ønsker regeringen at gøre op med."

Mål på resultater og genindfør tilliden

Mange socialrådgivere har taget imod Dansk Socialrådgiverforenings opfordring til at komme med forslag til, hvordan udsatte ledige kommer i job. En af dem er Jane Bojesen fra Vallensbæk Jobcenter:

– I dag bliver et jobcenters succes målt på dets rettidighed inden for aktivering og afholdte jobsamtaler, og

et jobcenter bliver belønnet herefter i form af udbetalt refusion fra staten. Dermed er det også stort set det eneste succeskriterium, som jobcentret har for øje (...) En reform af refusionsreglerne, så jobcentrene i mindre grad ville blive belønnet for deres bureaukratiske rettidighed og i højere grad for at fungere som et reelt jobcenter ved at få borgere afklaret og ud på arbejdsmarkedet eller i uddannelse, vil være mit forslag til at få udsatte ledige i job. Hun møder opbakning fra flere politikere, som over telefonen kommenterer de forslag, der er indløbet på DS' hjemmeside. En af dem er Eigil Andersen, arbejdsmarkedsordfører for SF, som skyder med skarpt på især to af den tidligere regerings projekter: Rettidighedsfikseringen og mistilliden til socialrådgiverne.

– Der er ikke noget, der tyder på, at rettidighed er løsningen på vores problem. Det skal derfor væk. Hvad der så skal i stedet er en kompliceret affære. Men ét element kunne være indførelse af resultatmål, sådan at jobcentrene belønnes, hvis den enkelte borger får foden ordentligt ind på arbejdsmarkedet. Og så tror jeg, at det er helt afgørende, at vi udskifter manualer og mistillid til socialrådgiverne med større plads til fagligheden. Det kan så også suppleres med inddragelse af de ledige ved at spørge til deres oplevede effekt af indsatsen, og på samme måde med virksomhederne, hvordan de mener, at konkrete indsatser har bidraget til målet om at bringe folk i arbejde, lyder det fra Eigil Andersen.

Hos Socialdemokraterne er arbejdsmarkedsordfører Leif Lahn Jensen også godt træt af kontrol og manglende tillid. For som han siger:

– Vi er nødt til at have en ordentlig afbureaukratisering, hvor vi finder penge og frigør hænder, så det bliver sjovt for socialrådgiverne at hjælpe de ledige.

Ifølge arbejdsmarkedsordfører Leif Lahn Jensen (S), er socialrådgiverne de rigtige eksperter, som ved, hvordan udsatte ledige fastholdes på arbejdsmarkedet. Døm selv på www.socialrdg.dk

KOM OGSÅ MED DIT EKSPERTBUD

Riget fattes penge og færre skal udstødes fra arbejdsmarkedet. Sådan står der i den nye regerings arbejdsgrundlag. Spørgsmålet er, hvad gør vi? Gå ind på vores hjemmeside og spil ind med forslag til, hvordan flere udsatte ledige får fodfæste på arbejdsmarkedet

Virksomhederne og det sociale ansvar

Løsninger til, hvordan virksomhederne kan tage ansvar for et rummeligt arbejdsmarked, er et gennemgående tema i de forslag, som socialrådgivere har skrevet til DS:

- En metode kunne være gennem lovgivningen at pålægge virksomheder over en vis størrelse at oprette jobs til personer med skånebehov. Hvis en virksomhed ikke ønsker dette, skal de indbetale en tilsvarende sum penge til en fond, der vil gøre det muligt for små virksomheder at oprette tilsvarende stillinger. Sådan skriver Erik Petersen. Og Erik Dahlberg supplerer:

- I lighed med en smileyordning kunne man jo tilgodese virksomheder, der gennem socialt samarbejde og gennem indslusning giver mulighed for at give tilbud/arbejde for det offentlige. Herunder også uddannelse af lærlinge og langtidssyge m.fl.

Den sang ønsker flere politikere at synge med på, om end melodien måske er en smule anderledes. Eigil Andersens forslag lyder sådan her:

- Ideen om en fond er rigtig god, og det er også noget, vi i SF har diskuteret. Vi har dog den grundtanke, at alle virksomheder skal betale et såkaldt CSR-bidrag (Corporate Social Responsibility) til en fond, som finansierer uddannelsespladser til unge, seniorfleksjob mv. Ideen er så, at alle de virksomheder, som hjælper, får en gulerod i form af tilskud fra den her fond. Vi vil gerne sikre et element af frivillighed i det her, så vi ikke ender med, at virksomheder med tvang skal tage imod en medarbejder, de ikke ønsker. Det vil give dårligt arbejdsklima for vedkommende, siger Eigil Andersen.

Hos Socialdemokraterne vil Leif Lahn Jensen gerne være med til at sende et vigtigt signal til virksomhederne om, at de skal tage større ansvar:

- Virksomhederne er nødt til at træde i karakter på

det her område. For deres egen skyld, for det er jo dem, som skal leve af den arbejdskraft, vi har til rådighed her i landet. Så de skal være med til at sikre virksomhedspraktikpladser og et godt og rummeligt arbejdsmiljø, siger han. Ulla Tørnæs er arbejdsmarkedsordfører for Venstre. Hun holder fast i, at mange virksomheder allerede i dag tager socialt ansvar og ønsker ikke yderligere formalisering af reglerne.

- Men jeg er da enig i, at virksomhederne spiller en stor rolle, ikke mindst i vores bestræbelser på, at færre personer skal tilkendes førtidspension. Her vil vi meget gerne i kontakt med virksomhederne og være med til at sikre åbenhed og dialog om, hvad det indebærer at have medarbejdere ansat, som for eksempel har en psykisk lidelse. Det er ikke alle virksomheder, der ved det, og det kan vi understøtte bedre, siger Ulla Tørnæs.

Konservativ: Drop udredningerne

Tom Behnke, konservativ socialordfører, går direkte til opgaven uden så meget snak.

- Vi skal stoppe med at rode rundt i folks liv og fortid, når vi skal finde ud af, hvad der kan få folk i job. Der er for meget udredningsarbejde, og det mener jeg er noget pjat, som jeg gerne tager et opgør med. Hvis man har en ledig, og man har et ledigt job, så skal det match føres ud i livet. Det er hurtigt, og det er enkelt, lyder det fra Tom Behnke, som forklarer, at problemet med de lange udredninger i hans øjne er, at det i sidste ende indskrænker den lediges muligheder for at få et arbejde.

- Man låser sig fast på, at det skal være lige præcis det her job under lige præcis de betingelser. Men sådan behøver det jo ikke være. Der er 100 andre muligheder, også nogle den ledige måske ikke selv var klar over. ☺

ol@socialrdg.dk

Det drømte de om

Brandmand, skuespiller, dyrepasser, falkoner, sømand, landmand ... Drømmene om, hvad livet kunne være blevet til, er mange, også for hjemløse. I hjemløseavisen Hus Forbis årskalender for 2012 fortæller 12 af dem om, hvad de gerne ville have været, hvis tilværelsen havde formet sig anderledes.

REDIGERET AF TINA JUUL RASMUSSEN FOTO HOLGER E. HENRIKSEN

Hus Forbis årskalender 2012 sælges på gaden fra 1. november til og med udgangen af januar 2012. Den koster 50 kr., heraf får sælgeren 20 kr. Foto Holger E. Henriksen.

skuespiller

– Jeg har altid drømt om at blive skuespiller i den humoristiske genre. På scenen kan man udfolde sig og være den person, man ikke er i den grå hverdag. Jeg elsker også at synge og er kommet på Bakkens Hvile, fra jeg som 12-årig blev slæbt med af min far. Jeg har sunget, siden jeg som lille pige med min bror gik rundt sammen med byens lirekasse-mænd og sang i gårdene for at tjene til føden. Jeg har altid interesseret mig for folk, der var stjerner, og jeg skulle også

selv have optrådt, for jeg ved, at jeg havde talentet. Men jeg fik mit første barn som 19-årig, vi var hjemløse, og så blev mit liv anderledes.

Kisser, 59 år, tidligere hjemløs i flere omgange, har i dag egen lejlighed i København. Er uddannet sygehjælper, men er nu førtidspensionist på grund af en rygskade. Mor til tre voksne sønner.

Falkoner

– Jeg har altid drømt om at blive falkoner. Du kan få en fugl til at makke ret og bare flyve, hvis du sætter dig ind i fuglens mentalitet, og hvilke krav den har – som det er med dyr i det hele taget. Dyr er helt anderledes end mennesker. De svigter dig aldrig og kommer altid tilbage. Vi mennesker kan lære meget af dyr. Jeg har grønlandske rødder, og på Grønland har jeg set havørnen jage i luften – det er et syn i sig selv! Jeg har aldrig forfulgt min drøm – nok fordi jeg har været enlig mor til fem børn, så jeg har ikke kunnet finde tiden til det, og så har jeg altid boet det forkerte sted

i forhold til en falkonergård. Jeg prøvede i stedet at blive tandtekniker – mere for at behage mine forældre, men tog ud at sejle undervejs.

Sabina Lennert, 46 år. Har levet på gaden i otte år og har undervejs været i afrusning. Født i Grønland, opvokset i Grønland, Danmark og halvandet år i Spanien. Har gået i folkeskole og siden arbejdet på forskellige skibe, på fabrik og været dagplejemor. Har fem børn fra 16 til 24 år.

Sømand

– Jeg har altid drømt om at blive sømand. Min far var sømand, har sejlet, været på boreplatform og de store rederier, så jeg har kendt til søen hele mit liv. For mig har det handlet om at komme ud at se verden. Jeg drømte engang om at gå på søfartsskole og så langsomt arbejde mig opad på et skib. Man må jo starte fra bunden – først som jungmand eller matros. Men det går ikke altid, som præsten prædiker, og jeg blev aldrig sømand af familiære årsager. Sidst, jeg var i arbejde, havde jeg også en treværelses lejlighed, men så blev jeg træt af hele systemet og skred fra hele lortet. I dag synes jeg bare, at det er meget bedre at sidde og kigge ud over vandet og drikke en bajer.

John Ditlev Frederiksen 'Johnson', 45 år. Har levet på gaden i otte år. Fik i 2009 en lejlighed på en boform i København. Har en 9. klasses eksamen og har arbejdet som tagdækker, været pedel på en skole og bartender.

Økonomi truer voldsramte kvinder

En ny undersøgelse viser, at mere end hver anden leder på kvindekrisecentre oplever, at hensynet til kommunens økonomi forringer voldsramte kvinders og deres børns mulighed for at få den hjælp, de skal have.

TEKST SUSAN PAULSEN FOTO JASPER CARLBERG

Mere end hver anden leder på landets kvindekrisecentre vurderer, at kommunernes fokus på økonomi forringer kvindernes og deres børns mulighed for at få den hjælp, de har ret til, mens de opholder sig på kvindekrisecentre. Og knap ni ud af ti ledere (89 procent) oplever, at kommunerne har mere fokus på økonomi i dag end for to år siden. Det viser en ny undersøgelse, som Dansk Socialrådgiverforening har lavet i samarbejde med Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK).

Økonomi forsinker foranstaltninger

I undersøgelsen spørges lederne af kvindekrisecentrene: "Oplever du, at kommunernes fokus på økonomi forringer kvindernes mulighed for at få den hjælp, de skal have på kvindekrisecenteret?" Her svarer 65 procent af lederne bekræftende (I høj grad og i nogen grad), mens 31 procent svarer "kun i ringe grad".

Når det drejer sig om hjælpen til de børn, som kvinderne har med sig på kvindekrisecentrene, oplever knap 52 procent af lederne, at kommunernes hensyn til økonomien skygger for barnets tarv og forringer muligheden for at give børnene den nødvendige hjælp. Knap 38 procent af lederne oplever "kun i ringe grad" eller "slet ikke" økonomi som en barriere, når der skal iværksættes foranstaltninger til børnene.

Hele 69 procent af lederne oplever, at kommunernes fokus på økonomi forsinker iværksættelsen af de foranstaltninger, som skal støtte de voldsudsatte kvinder og deres børn.

Og 89 procent af lederne erklærer sig enige i, at der er mere fokus på økonomi i kommunerne i dag end for to år siden.

28 ledere fra forskellige kvindekrisecentre har deltaget i spørgeskemaundersøgelsen, hvilket giver en svarprocent på 64 procent.

Skræmmende udvikling

Formanden for Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK) socialrådgiver Birgit Søderbergs kommentar til undersøgelsen lyder:

– Det er en skræmmende udvikling. Det er meget beskæmmende, at når der er krise i samfundet, så ser man, at selv de mest indlysende faglige retningslinjer sættes over styr. Vi er faktisk helt derude, hvor nogle kommuner ikke overholder lovgivningen. Og jeg kender selv til flere konkrete eksempler, hvor lovgivningen inden for kvindekrisecenterområdet ikke overholdes.

Økonomi begrænser gode intentioner

Og Stine Rought, som er formand for Faggruppen af socialrådgivere på Kvindekrisecentre i Dansk Socialrådgiverforening, siger:

– Vi oplever, lige som undersøgelsen

Stine Rought, formand for Faggruppen af socialrådgivere på Kvindekrisecentre i Dansk Socialrådgiverforening

“

Der er flere sager, hvor kommunerne udøver utilstrækkelig sagsbehandling, fordi agendaen om at holde budgettet kommer til at sætte dagsorden.

Stine Rought

PRIVATFOTO

Birgit Søderberg, socialrådgiver og formand for Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK)

“

Det er meget beskæmmende, at når der er krise i samfundet, så ser man, at selv de mest indlysende faglige retningslinjer sættes over styr.

Birgit Søderberg

påpeger, at kommunerne i stigende grad har økonomien på dagsordenen frem for kvindens og børnenes rettigheder. Der er flere sager, hvor kommunerne udøver utilstrækkelig sagsbehandling, fordi målet om at holde budgettet kommer til at sætte dagsorden – også i de handleplaner, der bliver lavet for borgerne, siger Stine Rought og tilføjer:

– Jeg vil gerne understrege, at vi fortsat oplever, at der er gode intentioner blandt vores kommunale socialrådgiverkollegaer, men kommunernes økonomi sætter begrænsninger for det gode socialfaglige arbejde.

DS efterlyser politisk handling

Formand for Dansk Socialrådgiverforening Bettina Post finder udviklingen alarmerende:

– Dette er det tredje fagområde, vi har undersøgt, hvor socialrådgiverne fortæller, at både børn og voksne med sociale problemer

bliver ladt i stikken på grund af økonomiske overvejelser. Det tegner et alarmerende billede af de socialfaglige indsatser som værende i frit fald – i hvert fald visse steder. Det kalder på politisk handling, og jeg lover at sørge for, at vores nye social- og integrationsminister får kendskab til tilstanden. ☉

sp@socialrdg.dk ►►

LÆS MERE

Læs hele undersøgelsen “Økonomi og faglighed på kvindekrisecentre” på www.socialrdg.dk/publikationer.

Her kan du også læse DS’ to andre undersøgelser om økonomi og faglighed: “Undersøgelse af økonomi og faglighed på handicapområdet, 2011” og “Undersøgelse om økonomi og faglighed i børnesager 2010”

Gidsel i kommunes kamp

Stærkt påvirket af angst for sin voldelige eksmand bliver Isabella udsat for endnu en belastning – som gidsel i kommunens kamp for at undgå at betale for hendes ophold på et krisecenter og for anbringelse af hendes tre børn.

TEKST SUSAN PAULSEN **FOTO** JASPER CARLBERG

Isabella befinder sig på et kvindekrisecenter et hemmeligt sted i Danmark. De gamle bygninger ligger gemt i en lille skov. Af hensyn til kvindens sikkerhed er både kvinden, krisecenteret og de to involverede kommuner anonymiserede. Isabella vil gerne fortælle sin historie, fordi hun oplever, at kommunen har svigtet hende.

Det er også en historie om økonomisk pres-

sede kommuner, som tøver med at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for voldsudsatte kvinder og deres børn. En ny undersøgelse, som Dansk Socialrådgiverforening har lavet i samarbejde med Landsorganisationen af Kvindekrisecentre, viser, at mere end hver anden leder på landets kvindekrisecentre vurderer, at kommunernes fokus på økonomi forringer kvindernes og deres børns

mulighed for at få den hjælp, de har ret til, mens de opholder sig på kvindekrisecentre. (Læs artiklen side 12).

På flugt fra voldelig eksmand

Siden 2009 har Isabella været på flugt fra sin voldelige eksmand. Hun er blevet overfaldet af ham flere gange, og i 2010 fik han et polititilhold, som gælder i fem år. Da hun 6. januar

2011 bliver indskrevet på krisecenteret, bliver eksmanden samme dag løsladt efter at have afsonet en fængselsdom på fem måneder for vold imod hende.

Isabella var så desperat af angst i tiden op til eksmandens løsladelse, at hun valgte ikke at betale sin husleje, så hun og hendes tre børn blev sat ud af deres bolig af fogeden. Hvorfor? Fordi kommunen havde sagt, at man skulle være hjemløs for at komme på krisecenter ... Men ifølge loven skal alle kommuner tilbyde kvinder, der har været udsat for vold eller trusler om vold, ophold på et krisecenter.

Psykiske problemer og selvmordstanker
Udenfor er der stille. Omgivelser og bygningerne minder om en feriekoloni. Trygt og godt.

Rundt om sandkassen ligger der to skovle og en spand. Indenfor er der te og kaffe på kanden. Isabella insisterer på, at der også skal være kage og henter noget i hovedhuset. Hun forklarer, at en af de andre kvinder på krisecenteret havde fødselsdag i går, og det er hende, der har bagt. Isabella skal ikke have noget.

– Jeg har spist rigeligt hele natten, hvor jeg ikke kunne sove. Det kan jeg aldrig.

På spørgsmålet om, hvordan hun har det, svarer hun:

– Man bliver selvfølgelig ikke bare helbredt. Jeg har det stadig dårligt. Jeg har været ti dage i Tyrkiet på familiebesøg, men jeg har stadig psykiske problemer og selvmordstanker. Jeg har brugt rigtig mange kræfter på at kæmpe med kommunen, som ville smide mine tre børn og mig ud af krisecenteret.

Isabella understreger, at hun er glad for at være på krisecenteret.

– Siden jeg er kommet her, er jeg begyndt at åbne mig. Jeg har givet mine børn tilladelse til, at de må fortælle om alt det svære, de har oplevet. Man bor på eget værelse, men mange ting er fælles. Det er dejligt. Man bliver ikke skubbet ind på sit værelse. Man laver mad sammen og kommer på mange måder videre med sit liv.

Svært at komme væk fra volden

Det er vanskeligt for Isabella at få skabt sikker afstand til sin voldelige eksmand. Utallige gange har hun i afmagt – og i håb om at undgå de voldelige konfrontationer – lukket eksmanden ind i sit og børnenes liv igen. Siden 2002 har hun været på ni forskellige krisecentre. ►►

“

Min ældste datter truede med at begå selvmord. Min søn søgte negativ opmærksomhed, og min yngste datter skadede sig selv.

– Volden fra min eksmand har påvirket mine børn meget. Han opfandt nogle grunde til at være vred på mig. At jeg var luder, at han ikke kunne lide min mad, at jeg kiggede efter andre mænd. De to ældste børn har set nogle af de slag, jeg har fået, og har også overværet den psykiske vold. Min eksmand kunne starte med at skælde mig ud klokken ti om aftenen og blive ved til næste morgen. Flere gange om natten stod den yngste op og græd, men det fik ikke min mand til at holde kæft.

Isabella fortæller om et par af voldsepisoderne:

– Selv om jeg havde overfaldsalarm til politiet, kom min eksmand sammen med sin bror og smadrede alle ruderne i det rækkehus, vi boede i på det tidspunkt. En anden gang, hvor jeg boede i lejlighed, brækkede han døren ind. Jeg gemte mig under sengen og gjorde som om, jeg ikke var hjemme. Det var chokerende, og også dengang bad jeg kommunen om at komme på krisecenter.

Isabella græder og tager en serviet fra langbordet.

– Jeg blev meget nervøs, bare jeg hørte en lille lyd, og havde ikke kræfter til at tage mig af mine børn. Jeg købte pizza og shawarma fra kontanthjælpen, så de kunne få noget mad.

Børnene mistrives

Mens Isabella er på krisecenteret, får hun det så dårligt psykisk, at hun mere eller mindre opgiver at tage sig af børnene. Hun oplever, at kommunens håndtering af sagen har lagt et stort pres på hende.

– Jeg har følt mig presset af kommunen under hele mit ophold på krisecenteret. Dagsordenen har været at få mig placeret i egen bolig i en anden kommune så hurtigt som muligt. Undervejs i sagen har kommunen også besluttet, at jeg skulle flytte på hotel og til et

andet krisecenter, men det blev ikke til noget. Der er ikke blevet taget hensyn til mit behov for beskyttelse og sikkerhed – og heller ikke min bekymring for, om jeg havde overskud til at tage mig ordentligt af børnene.

– Min ældste datter truede med at begå selvmord. Min søn søgte negativ opmærksomhed, og min yngste datter skadede sig selv. Hun kunne finde på at banke sit hoved ind i væggen.

Krisecenter rykker kommunen

Bekymringen for hendes tre børns trivsel deles af personalet på krisecenteret, som observerer, at familien får det dårligere og dårligere. De vælger at underrette Isabellas oprindelige opholdskommune. Først i februar og så igen 10. marts, da der ikke sker noget. I underretningen skriver krisecenteret blandt andet om det yngste barn:

“Hun lukker mere og mere af for omverdenen. Hun sidder oftere og stirrer ud i luften og er svær at vække tilbage til virkeligheden. I de situationer, hvor huset er fuld af larm og kaos med mange børn og voksne, der interagerer, melder hun sig ud ved at gå i den samme rute gennem huset om og om igen, mens hun messer den samme lyd igen og igen.”

Om om drengen hedder det:

“På drengens skole er der dagligt konflikter, der flere gange er endt med, at han får bank af de store elever. Han lukker sine frustrationer ud på krisecenteret ved at råbe, fare omkring, bande og bruge skældsord og slå og sparke de drenge, der er yngre end ham selv.”

Kommunen stopper betaling

Ifølge krisecenteret er paragraf 50-undersøgelsen af børnene påbegyndt, men sat i bero af kommunen. Undersøgelsen skal ifølge loven laves færdig inden for fire måneder

– men den socialrådgiver på krisecenteret, som følger Isabellas sag, får indtryk af, at det er kommunens hensigt kun at lave undersøgelsen færdig, hvis der ikke findes et tilbud om bolig til Isabella, inden tidsfristen på de fire måneder er gået.

Der er anført følgende bemærkning i et beslutningsreferat fra Familie- og Ungeafdelingen den 2. marts: “Afgørelse: Der opstartes en § 50-undersøgelse, opmærksomhed på at sagen overdrages til ny bopælskommune, når denne er kendt.”

Og den 12. marts – cirka to måneder efter, at Isabella blev indskrevet på krisecenteret og to dage efter, at krisecenteret som nævnt har sendt en supplerende underretning – modtager Isabella et brev, hvor hendes oprindelige opholdskommune blandt andet skriver, at den standser opholdsbetalingen til krisecenteret.

Kommunen begrundet det med, at den har anvist hende anden bolig – i samme kommune som krisecenteret ligger – så børnene undgår at skifte skole og institution. Kommunen forventer, at hun flytter ind i en 3-værelses lejlighed på godt 99 kvadratmeter 15. marts. Men Isabella føler sig ikke klar til at flytte i egen bolig, og det forholder kommunen sig ikke til.

Lederen af krisecenteret vurderer også, at Isabella fortsat har behov for ophold på krisecenteret på grund af den vold, hun har været udsat for.

I stedet for at reagere på underretningerne og lave § 50-undersøgelsen færdig, så der kan blive iværksat støtteforanstaltninger, forsøger den oprindelige opholdskommune at sende handlepligten og dermed regningen videre til den kommune, hvor krisecenteret ligger – Isabellas aktuelle opholdskommune.

Ingen tilknytning til kommunen

Krisecenteret sender underretningen til Ankestyrelsen, som går i dialog med både Isabellas oprindelige opholdskommune og hendes aktuelle opholdskommune, hvor krisecenteret ligger. Ankestyrelsen vil behandle sagen på et møde den 12. maj.

Men efter yderligere en del tovtækkerier og mails imellem de to kommuner beslutter Isabellas aktuelle opholdskommune – hvor krisecenteret ligger – efter at have læst underretningerne at gå ind i sagen og handle af hensyn til børnenes tarv.

Forinden har den aktuelle opholdskommune

VEJLEDNING: HITTIDIG BOPÆLSKOMMUNE ER HANDLEKOMMUNE

I vejledningen om botilbud m.v. til voksne efter reglerne i almenboligloven, Serviceloven og friplejeboligloven står følgende i pkt. 134:

- En kvinde på et kvindekrisecenter kan have forladt sin hidtidige bopæl uden mulighed for at vende tilbage dertil. Er det tilfældet, og ligger kvindekrisecenteret ikke i samme kommune som den hidtidige bopæl, får kvinden efter retssikkerhedslovens § 9 stk. 2, opholdskommune i den kommune, hvor krisecenteret ligger.
- Så længe kvinden har ophold på krisecenteret eller i et tilsvarende botilbud, bevarer kvinden dog sin hidtidige bopælskommune som handlekommune, hvis der skal modtages hjælp efter serviceloven jf. retssikkerhedslovens § 9 stk. 7. Det til sige, at pligten til at handle i henhold til serviceloven, påhviler kvindens hidtidige bopælskommune.

I maj lykkedes det at få Isabellas tre børn anbragt på en behandlingsinstitution.

18. april sendt en mail til Isabellas oprindelige opholdskommune, hvor de præciserer, at så længe kvinden har ophold på et krisecenter, bevarer hun sin oprindelige opholdskommune-kommune som handlekommune, hvis der skal modtages hjælp efter Serviceloven. I mailen henvises til retssikkerhedslovens paragraf 9 (se boks side 18).

Alligevel har Isabellas oprindelige opholdskommune, som det fremgår, valgt at bruge en masse ressourcer på at undgå at betale for støtteforanstaltninger samt for anbringelse af Isabellas tre børn og Isabellas fortsatte ophold på krisecenteret.

I en mail sendt 26. april til den kommune, hvor krisecenteret ligger, lyder forklaringen fra Isabellas oprindelige opholdskommune således:

“Til din orientering handler vi ud fra, at I er handle- og betalingskommune for Isabella. I vil derfor snarest modtage en mellemkommunal underretning på sagen vedr. hendes 3 børn. Begrundelsen er, at Isabella har haft ophold på krisecenteret indtil 15. marts 2011, hvor vi standsede opholdsbetalingen. Isabella

sagde nej til boligtilbuddet og har tidligere givet klart udtryk for, at hun ikke ønsker at vende tilbage til kommunen. Der er derfor ikke længere tilknytning til kommunen, da hun fortsat opholder sig på krisecenteret i jeres kommune.”

Mailen er lettere omskrevet af hensyn til anonymiteten.

Kontrol over det ukontrollable

Den 10. maj lykkedes det med indsats og handlekraft fra den kommune, hvor krisecenteret ligger, at få anbragt Isabellas tre børn på en behandlingsinstitution.

– Nu hvor de er anbragt, ser jeg dem to gange om ugen, og jeg ringer til dem hver dag. Og ud fra det, de har sagt til de voksne, så ved jeg, at de er meget påvirkede af situationen. Min yngste, som var holdt op med at tale, bliver nervøs, når døren går op, og spørger: “Er det min far, der kommer? Passer I på mig, hvis min far kommer? Hvad sker der, hvis min far finder min mor – og hun bløder?”

Selv har hun også stadig volden tæt inde på

livet. Hun læser to af de mange sms'er op, som hun får fra sin eksmand:

“Når jeg sletter dig, så sletter jeg også børnene”. “Jeg ved ikke, hvad jeg skal nu. Jeg tænker kun på at dræbe dig”. Isabella skynder sig – nærmest som for at komme spørgsmålet i forkøbet – at forklare, hvorfor hun ikke bare skifter telefonnummer.

– Det er bedre at vide, hvor jeg har ham frem for slet ikke at vide, hvor han er – både konkret og psykisk. Det giver mig en oplevelse af at have kontrol over det ukontrollable. ☺

sp@socialrdg.dk

Isabella har efterhånden fået mod på at flytte ud i egen bolig – og håber også, at hun snart kan få sine børn hjem. Det er nu op til det Sociale Nævn at afgøre, hvem af de to kommuner, der skal betale for Isabellas ophold på krisecenteret og anbringelsen af hendes tre børn.

Artiklen er skrevet på baggrund af interview med Isabella og socialrådgiveren på kvinde-krisecenteret samt Isabellas sagsakter.

Jeg oplever faglig afmagt

– Det er ikke første gang, jeg har oplevet det her. Og det bliver heller ikke den sidste. Men det er en af de værste. Sådan siger krisecentrets socialrådgiver, som har fulgt Isabellas sag.

TEKST SUSAN PAULSEN FOTO JASPER CARLBERG

Hvordan har personalet på krisecenteret oplevet Isabellas sag? Det spurgte vi den socialrådgiver om, som har været i dialog med de to kommuner og Ankestyrelsen for at få den nødvendige hjælp og støtte til Isabella og hendes tre børn.

– Det er ikke første gang, jeg har oplevet det her. Og det bliver heller ikke den sidste. Men det er en af de værste. Jeg har ikke i de 10 år, jeg har arbejdet på et krisecenter, oplevet en sag, hvor der har været så stor mangel på samarbejdsvilje fra en kvindes oprindelige opholdskommune. De lever ikke op til deres forpligtelser over for familien.

– Vi videregiver dem oplysninger om børnenes mistrivsel og selvskadende adfærd, som de ikke er bekendt med, så de kan lave en tidlig indsats, men de oplysninger vælger de at bagatellisere. De handler i hvert fald ikke i overensstemmelse med retningslinjerne i Barnets Reform om tidlig indsats. Vi har kun mødt modstand, kommunen lytter ikke, de vil bare have Isabella ud i egen bolig, så de kan undgå at komme til at betale for foranstaltningerne. Og det på trods af, at vi har kontaktet kommunen mange gange og insisteret på, at de skulle handle. Og det er tankevækkende, at det bliver nødvendigt at have Ankestyrelsen med på banen.

Omsorgssvigt

Socialrådgiveren fremhæver, at hun bliver overrasket, da det går op for hende, at Ankestyrelsen kun kan henstille til kommunerne at handle, men ikke umiddelbart og akut kan kræve dem det.

– Jeg oplever faglig afmagt, da det går op for mig, at Ankestyrelsen ikke har mulighed for at påvirke sagen mere, end de gør. Vi ender i en

situation, hvor vi på krisecenteret er med til at udøve omsorgssvigt, da det åbenlyst ikke er godt for børnene at være sammen med deres mor, når de ikke får den nødvendige hjælp. En hjælp, som krævede meget mere, end vi var i stand til at give dem på krisecenteret.

– Som socialrådgiver på krisecenteret er det min rolle at være socialfaglig navigatør og være med til at sikre familiens retsstilling. Men jeg har ingen kompetencer i forhold til de beslutninger, der bliver truffet ude i kommunen.

Barnets tarv viger for økonomi

Opholdskommunen modstand imod at handle er uforståelig for socialrådgiveren.

– Med de underretninger, vi har lavet, gør det mig meget foruroliget, at Isabellas oprin-

delige opholdskommune ikke nærer større bekymring for Isabellas børn. I kampen for at undgå at betale overser kommunen den voldsramte mor og hendes tre børns behov. Deres handleplan for hende er i høj grad præget af hensynet til kommunens økonomi. Det handler om at få hende udskrevet fra krisecenteret og ud i egen bolig i en anden kommune. Og på den måde få overleveret børnesagerne til en ny kommune - og dermed slippe for betaling.

Socialrådgiveren understreger, at der har været flere ansatte i Isabellas oprindelige opholdskommune, som har været bekymret for familien. Blandt andet lavede en ansat i jobcenteret på et tidspunkt en underretning om den voldsudsatte familie. ☹

sp@socialrdg.dk

DET Siger RETSSIKKERHEDSLOVEN

Selvom kvinden har aktuel opholdskommune i den kommune, hvor krisecentret ligger, er det den oprindelige opholdskommune, der er handlekommune og skal yde hjælp. Det fremgår af Retssikkerhedsloven. I § 9 hedder det blandt andet:

- Opholdskommunen har pligt til at yde hjælp.
- Stk. 7. Den oprindelige opholdskommune har uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i (...) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service.
- Stk. 10. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Læserbreve

Skriv kort: Læserbreve må kun fylde 2.000 enheder. For lange indlæg bliver returneret eller forkortet af redaktionen. Husk navn, afsenderadresse og evt. telefonnummer.

Send gerne foto med. Du kan maile på følgende adresse: redaktionen@socialrdg.dk. Eller sende med post til: Socialrådgiveren, Toldbodgade 19B, 1253 København K.

Deadline for læserbreve til nr. 18 er mandag d. 14. november klokken 9.00.

Hvorfor har vi ikke frit pensionsvalg?

Jeg har som medlem brug for svar om vores pensionsforhold og var af samme grund glad for at læse indlægget fra Gertrud Birke i *Socialrådgiveren 16-2011* om vores pension i PKA.

Jeg blev for lidt over to år siden ansat på det private arbejdsmarked og blev derfor nødt til at flytte min pension til en anden udbyder af pensionsordninger. Det blev en øjenåbner for mig! I dag har jeg for de sammen indbetalte pensionspenge en langt bedre pension, der for mig udmønter sig i et større afkast, større fleksibilitet og bedre forsikring.

Andre, jeg har fortalt om mine erfaringer, har kontaktet PKA for at høre, om de kunne få indflydelse på deres pensions sammensætning, men svaret har været nedslående. Og selv om de vil købe sig til en anden sammensætning

eller bedre forhold, kan det heller ikke lade sig gøre. Jeg er målløs over, at det i 2011 kan passe, at vi er tvangsindlagt uden reel indflydelse. Det kan godt være, at vi kvinder bliver beskyldt for ikke at ville tage stilling til vores pensionsopsparinger, men når vi heller ikke har nogen indflydelse på den, bliver det meget svært.

Derfor spørger jeg:

– Hvorfor arbejder DS ikke for, at vi kan få frit pensionsvalg? Hvorfor skal medlemmerne være tvangslåste til PKA? En ændring ville måske gøre PKA mere serviceminded og udbuddet større for den enkelte?

– Hvorfor arbejder DS ikke for, at vi kan få mere fleksibilitet i vores pensionsvalg? Det er kun rimeligt, at vi selv har indflydelse på at

sammensætte pensionen alt efter de behov, vi har der, hvor vi er i livet.

Jeg har tilmed for nylig hørt, at konsulenter ansat i DS til at varetager medlemmernes overenskomster, krav og behov, har mulighed for selv at vælge andre løsninger og dermed ikke er låste – som os medlemmer – i en pension hos PKA. Er det korrekt?

En ændring i pensionsforholdene ville være en økonomisk gevinst for alle medlemmer, når de skal på pension, ligesom de i den mellemiggende periode kan være bedre sikret i forhold til for eksempel sygdom.

Jeg er meget nysgerrig efter at høre jeres overvejelser. (forkortet af red.)

Med venlig hilsen **Henriette Høst-Madsen**

Kære Henriette Høst-Madsen

Tak for dine spørgsmål om pensionsordningen for socialrådgivere.

Dansk Socialrådgiverforening har siden 1976 været en del af PKA. PKA er en kollektiv pensionsordning ejet af medlemmerne. Det betyder, at der ikke er et selskab bag, der skal tjene penge. Alle midler tilfalder medlemmerne.

Alle der ansættes på DS' overenskomster bliver automatisk optaget i pensionsordningen uden at skulle afgive helbredsoplysninger.

Du skriver ikke hvilken pensionsordning, du var nødt til at skifte til, så det er svært for mig at vide, hvilke ordninger du nu har fået mulighed for og som du ikke mener, du havde mulighed for i PKA.

Det er min opfattelse, at der i PKA er stor mulighed for at vælge pensionsordninger, der passer til de ønsker og behov man har. Der er mulighed for engangssum når du fylder 60 år, også selv om du ikke går på pension, mulighed for forhøjet pension de første 10 år, børnepension, sum ved kritisk sygdom og gruppe-livsordning.

I PKA er der også mulighed for at vælge at spare ekstra op via PKA+.

For di pensionsordningen er en kollektiv ordning, kan du i PKA også søge bistandsfonden om midlertidig hjælp, hvis du på grund af sygdom eller ulykke bliver nødt til at forlade din arbejdsplads eller gå ned i tid. Bistandsfonden kan i en periode sørge for, at der fortsat indbetales til din pensionsopsparing, og du har også mulighed for at søge om hjælp til at dække dine månedlige udgifter.

I forbindelse med jobskifte eller arbejdsløshed har du også mulighed for at bevare dine hidtidige dækninger i op til et år uden at indbetale til ordningen.

Med hensyn til pensionskassens resultater, så havde PKA i perioden 2001 til 2010 et gennemsnitligt afkast på 5,3 procent om året og alene i 2010 et afkast før skat på 10,3 procent. Resultaterne ligger blandt de 10 bedste i Danmark.

PKA laver hvert år en medlemstilfredshedsundersøgelse og også ved den seneste undersøgelse i 2010 var 95 procent af de adspurgte samlet set tilfredse med PKA og 88 procent ville fortsat vælge PKA, hvis der var valgfrihed.

I PKA har du som medlem af DS også mulighed for at stille op som delegeret. Det er de delegerede, der fastlægger kriterierne for investeringspolitikken på den årlige generalforsamling. Derudover sidder der organisationsrepræsentanter i pensionskassens bestyrelse.

Det er DS' opfattelse, at fordelene ved kollektive pensionsordninger er store, og der er ingen planer om at fravige dette princip.

Hvis du har konkrete forslag til forbedringer af pensionsordningen hører jeg meget gerne fra dig og jeg vil så viderefremidle forslagene til Dansk Socialrådgiverforenings repræsentanter i PKA's bestyrelse.

I øvrigt er det ikke korrekt, at konsulenterne i DS selv kan vælge pensionsordning. De er også omfattet af kollektive pensionsordninger i blandt andet PKA.

Med venlig hilsen
Ulrik Frederiksen
næstformand

Syv dage med formanden

“På vej ind til mødet ringer BT. Senere får jeg besøg af en journalist og en fotograf fra DR”. Bettina Posts dagligdag er spækket med henvendelser fra skrevne og elektroniske medier. Følge hende i uge 43.

TEKST BETTINA POST

MANDAG 24. OKTOBER

Bliver vækket af Radioavisen kl. 05.55. De vil have en kommentar til, at Karen Hækkerup vil gøre det nemmere for socialrådgiverne at “trænge ind bag en låst dør” hos socialt udsatte familier. Det er dejligt, at ministeren gerne vil hjælpe os, men det er ikke der, skoen trykker. Vi kan jo allerede få adgang med politiets hjælp, hvis vi kan begrunde en alvorlig bekymring og få børne- ungeudvalgsformandens tilladelse.

En halv time senere ringer journalisten igen, og er i tvivl om, hvad der skal til for, at vi må tilkalde politiet. Jeg foreslår, at jeg finder den konkrete lovtekst til hende og ringer tilbage. Jeg finder de ændringer, som kom med barnets reform, og læser højt for journalisten, hvad det står. Det bliver til en længere kommentar i Radioavisen kl. 8, som jeg hører i bilen på vej ind til kontoret.

Her er første punkt på programmet “mandag morgen briefing”, hvor vi drøfter aktuelle politiske og pressemæssige aktiviteter, for at sikre, at vi reagerer på det, vi skal reagere på, og gør det på den måde, som tjener socialrådgiverne bedst. I dag drøfter vi blandt andet Karen Hækkerups udmelding, og beslutter, at jeg skal sende hende en mail med en invitation til at mødes med vores faggruppe på området.

Efter mødet kører jeg til Nyborg, hvor jeg skal deltage i en paneldebat om “borgeren mellem lovgivning og praksis”. På vejen bliver jeg ringet op af Deadline 17, som gerne vil optage et indslag om diskussionen fra i morges. Vi aftaler, at de sender en videojournalist til Nyborg. Vi når det i fin stil inden paneldebatten, som også går rigtig godt. Da den er slut kører jeg hjemad igen, og bliver på vejen ringet op af metroXpress, som skal høre min vurdering af en undersøgelse, som viser, at lærerne har et anstrengt forhold til underretninger. Det bekymrer mig. Lærere har skærpet under-

retningspligt, og det er jo fortlivende, hvis de ikke bruger den, fordi de tror, at det alligevel ikke nytter.

TIRSDAG 25. OKTOBER

Jeg starter dagen med at svare de mails, jeg fik i går. I dag kører historien om lærerne i Radioavisen. Det er Børns Vilkår og Anders Bondo, som får lov at kommentere i radioen. I dag har jeg sat af til at få lavet nogle af de oplæg færdige, som jeg har lovet at komme ud og holde forskellige steder de næste uger. Dem er der mange af, og det bruger jeg meget tid på. Jeg sætter en stor ære i, at mine oplæg skal gøre indtryk, så der altid er et element, som enten er nyskabende, sjovt, provokerende eller overraskende.

Modtager en henvendelse fra DR, som har fat i en børnesag, som ikke er håndteret ret smart, og hvor det viser sig, at sagsbehandlaren ikke er socialfagligt uddannet. Det er lige vand på vores mølle. DR vil gerne have nogle tal for, hvor mange sagsbehandlere, som IKKE har den rigtige faglige baggrund. Sådan en undersøgelse har vi faktisk planlagt at lave i næste måned.

I løbet af dagen ringer de også fra Kr. Dagblad for at høre, om jeg kan genkende, at praktiserende læger ikke underretter ret meget. Jeg kan bekræfte, at det ikke er der, vi får de fleste underretninger fra. Det fremgår også af Ankestyrelsens anbringelsesstatistik, som viser, at kun 12,6 procent af underretningerne kommer fra sundhedssystemet. Politiken skriver også til os om Hækkerups udmelding fra i går, og spørger, om vi har nogle kommentarer. Jeg gentager mine overvejelser, som jeg også skriver i den aftalte mail til ministeren.

Det lykkes mig at nå ud at løbe, inden det bliver mørkt. Det er skønt. Skoven er orange og solen ligeså. Og formen er ikke så dårlig, som den har været...

ONSDAG 26. OKTOBER

Jeg er ansvarshavende redaktør på *Socialrådgiveren*, og i dag starter dagen med “blad-møde” med redaktøren. Vi skal forberede et punkt til næste hovedbestyrelsesmøde om en relancering af bladet.

På vej ind til mødet ringer BT, som vil have en kommentar til, at beskæftigelsesminister Mette Frederiksen mener, at ingen under 35 skal kunne få førtidspension. Min reaktion er, at de unge som i dag får førtidspension, oftest er svært psykisk syge, og at deres problemer jo ikke forsvinder, blot fordi de ikke længere kan få pension. Derfor skal der gøres noget ved problemerne først.

Senere får jeg besøg af en journalist og en fotograf fra DR. De vil gerne have mig til at kommentere en udsendelse, som afdækker, at det hus, som “brønderslevfamilien” boede i, ejes af Låsby-Svendsen, som tjener penge på at udleje stærkt sundhedsskadelige boliger billigt ud til børnefamilier. Også selv om han ved, at de “er på flugt” fra myndighederne. Jeg er meget opmærksom på, at det ikke må komme til at lyde som om, jeg nu prøver at “tørre ansvaret” for denne ulykkelige sag af på Låsby-Svendsen. For den er ikke hans ansvar. Men han har et medansvar.

Senere ringer Ugebrevet A4 og vil høre min vurdering af seniorførtidspensionen efter, at Ankestyrelsen har dokumenteret, at der gives stadig flere afslag på pensionsansøgninger “på det foreliggende grundlag”. Jeg siger, at det ikke tegner godt for muligheden for en “nedslidt efterlønner” for at få førtidspension.

På vej hjem ringer jeg tilbage til et par stykker, som har lagt besked på min telefonsvarer, og vel hjemme tager jeg fat i dagens mails. Der er blandt andet en fra journalisten fra A4, som sender mig det spritnye lovforslag om seniorførtidspension og spørger, om jeg har tid til at kommentere det. Det tager jeg mig tid til, og

så vidt jeg kan se, er forslaget meget uklart. Jeg frygter, at det vil medføre, at der bliver tildelt seniorførtidspensioner, som vinden blæser. Dagen slutter med forberedelse af forretningsudvalgsmøde i morgen, hvor vi skal have alle indstillinger klar til udsendelse til Hovedbestyrelsen, som har møde om to uger.

TORS DAG 27. OKTOBER

Starter morgenen tidligt med helt overskudsagtigt at bage morgenbrød til min ældste søn og hans søde kæreste, som er på besøg fra Jylland. Forretningsudvalgsmødet som dernæst er på programmet, går planmæssigt, og så er der et møde mere med en god samarbejdspartner, inden jeg kan checke mails og telefonbeskeder. Ringer op til en journalist fra FTF, som har lavet en undersøgelse, der viser, at kommunale chefer mener, at bureaukratiet er opstået på grund af enkeltsager. Det er jeg enig i. FTF har brug for et konkret eksempel på en regel, som er blevet til på den måde. Jeg foreslår den såkaldte "meldepligt" for pensionister, som opstod, fordi Ekstra bladet afslørede en håndfuld irakiske førtidspensionister, som havde lønnede jobs hjemme i Irak.

Så lægger jeg sidste hånd på et oplæg om vores betragtninger over regeringsgrundlaget, som jeg har lovet at holde for socialrådgiverklubben i Gentofte. Bliver undervejs afbrudt af en journalist fra Fyns Amts Avis, som vil have min kommentar til, at en privat aktør har "dumpet" en bunke personlige sagsakter i en skraldespand, hvor de er blevet fundet af en tilfældig borger. Jeg beder hende ringe til regionsformanden i vores region Syd, da lokale sager helst kommenteres af de lokale formænd. Jyllandsposten ringer også, og ønsker, med afsæt i den såkaldte "Esbjergsag" en vurdering af, hvorfor det er så vanskeligt at sikre informationsflowet kommunerne imellem i sådan nogle sager. Jeg forklarer, at der er klare regler for videregivelse af oplysninger, men at arbejdet kompliceres, når der også foregår en politimæssig efterforskning og eventuelle afhøringer.

Så blev klokken 17.30 og jeg skal afsted til klubgeneralforsamlingen i Gentofte. Det er hyggeligt at komme der, da det var min sidste arbejdsplads inden jeg i 2004 blev valgt som næstformand. Der er en del af mine gamle kolleger stadigvæk, som ligesom jeg synes, at det er vildt, at der er gået syv år.

FREDAG 28. OKTOBER

I dag arbejder jeg videre med oplæggene for de næste uger. Blandt andet et om beskæfti-

gelsesmuligheder for mennesker med psykisk sygdom. Jeg er også i gang med at skrive et kapitel til en lærebog om "beskæftigelsespolitik i praksis", og jeg mangler kun at lave opsummeringen, inden det skal afleveres på mandag.

Om eftermiddagen skal jeg til reception hos en af mine venner, som har åbnet en klinik for fysioterapi. På vej ud af døren ringer 21 Søndag. De ønsker min reaktion på et forløb i Esbjerg kommune omkring en pige, som har været udsat for et meget voldsomt seksuelt overgreb. Pigens forældre har flere gange kontaktet kommunen, fordi deres datter har det rigtig svært efter overgrebet. Første gang de ringer, er efter afhøring hos politiet, som opfordrer dem til at kontakte kommunen for at få hjælp. Der får de at vide, at der er to ugers ventetid på psykologhjælp, og det vil de ikke vente på. Anden gang er et år senere, hvor pigen reagerer på, at sagen mod den sigtede er i gang. Denne gang lyder beskeden angiveligt, at forespørgslen ligger uden for det, kommunen tilbyder. Jeg vurderer, at det forløb, som journalisten beskriver, er kritisabelt. Serviceloven siger meget klart, at kommunen skal forebygge sociale problemer.

LØRDAG 29. OKTOBER

Vågner tidligt fordi ældste søn skal ud og gå med lørdagspost, og vækker mig for at spørge om han kan låne bilen. Det burde egentlig være en fridag, men jeg ligger og kommer i tanke om en række ting, jeg har glemt at få gjort, så jeg står op for at få det ordnet. Det er både godt og skidt, at børnene er så store, at de ikke længere har brug for mig.

Så ringer DR. Enhedslisten vil have afskaffet de lave ydelser for unge sammen med afskaffelsen af de andre lave ydelser. TV-Avisen mangler en, som kan fortælle, hvad konsekvenserne af de lave ydelser er. Vi aftaler, at et TV-hold kommer hjem til mig om en halv time. Så får jeg travlt med at rydde op og få sat hår og øjne på plads. Mens jeg venter på dem, ringer en anden journalist fra TV-Avisen, og skal have lidt baggrundsviden i forhold til en case om en familie med et multihandicappet barn, som har fået halveret deres støtte-timer, selv om problemerne ikke har forandret sig. Han vil gerne have et bud på en kommune, som ikke foretager denne type "gården-så-går-den" beslutninger. Jeg forslår Gentofte, som bygger arbejdet op om, at borgeren skal have, hvad han har ret til. Hverken mere eller mindre. Det synes jeg er et sundt princip. Desværre lever de kommuner, som formår at

bevare retssikkerhed og ordentlighed, også i sparetider, et stille liv, så jeg kan ikke komme i tanker om andre. Jeg tænker, at vi i DS skal gøre os mere umage for at finde de gode eksempler.

TV-optagelsen tager kun ti minutter. Det er en velkendt diskussion for mig, og der er masser af dokumentation for problemerne, som både omfatter fattigdom, hjemløshed og "desperado-coping" i form af kriminalitet og prostitution. Så jeg har nogle klare bud på, hvad de nedsatte ydelser betyder for dem, som har en masse problemer at slås med.

Bagefter tager jeg fat i alle hængepartierne og kapitlet om målgrupper. Først kl. 18.30 klapper jeg lap-toppen i, så jeg kan se tv-avis. Min kommentar er ikke med. Jeg får en sms fra journalisten om, at han beklager, og at det ikke er hans beslutning. Det ærgrer mig, fordi det betyder, at Mette Frederiksen igen helt uimodsagt kan påstå, at alle unge bare skal have sig en uddannelse og et arbejde. Til gengæld har de faktisk lyttet til mit råd i den anden historie om at kontakte Gentofte Kommune. Det glæder mig.

SØNDAG 30. OKTOBER

Er mega tidligt oppe, fordi det er blevet vintertid. Beslutter mig for, at den ekstra time skal dedikeres til at få det forbandende kapitel til bogen færdigt. Det lykkes, og det er en lettelse at få det sendt. Får også kigget på et udkast til nogle spørgsmål til en udvalgt minister, som P1 har spurgt, om vi vil formulere for dem, så de kan stille dem på socialrådgivernes vegne. Vi har valgt at foreslå, at de stiller spørgsmål til Mette Frederiksen, ikke mindst om det med, at unge ikke længere skal kunne få førtidspension. For hvad skal de alvorligt syge unge så?

Løber en lang tur i mildt efterårsvejr. Det er som altid skønt. Glæder mig over, at jeg i en alder af 50 uden besvær kan løbe de ni kilometer, som søndagsturen er vokset til. Har Marie Key Band i ørerne hele vejen. Hun har en helt speciel måde at synge på, som jeg er ret fascineret af.

Vel hjemme får jeg en sms fra 21-Søndag om, at de ikke kommer alligevel. Så bliver der tid til søndagsavisen, inden jeg pakker en taske og tager afsted til Horsens, hvor jeg skal deltage i Socialchefforeningens årsmøde de næste par dage. ☺

Ensomhed er en del af jobbet

At være leder kan være en ensom tjans. Især for nye ledere kan det være svært pludselig at stå uden for fællesskabet på arbejdspladsen. Derfor skal man være indstillet på at skabe sig nye netværk.

TEKST CARSTEN TERP FOTO PER MORTEN ABRAHAMSEN

Man kan tænke sig til en del, og man kan læse sig til mere. Men der er ting, man først for alvor erfarer, når man oplever dem på sin egen krop.

Det er erkendelsen blandt fire ledere, *Socialrådgiveren* har talt med. Fælles for dem er, at de var en del af et stærkt, kollegialt fællesskab – indtil de skiftede position på arbejdspladsen. Og selv om de elsker den indflydelse og det ansvar, de har fået, har de lært, at med rollen som leder følger også en eller anden grad af ensomhed.

– Det er på nogle måder lidt ensomt at være leder – i hvert fald på det følelsesmæssige plan, siger Anni Spiele, områdeleder i Erhvervscenter Espelunden i Gladsaxe Kommune. Hun lægger ikke skjul på, at hun elsker det job og det ansvar, hun sidder med. Hun har lyst til at have indflydelse og at træffe beslutninger. Men ensomheden – den er der.

– Der er et tomrum, siger Anni Spiele.

Det tomrum er hun ikke ene om at have. I Det Danske Ledelsesbarometer som udgives i et samarbejde mellem organisationen Lederne og Aarhus Universitet, svarer lidt over halvdelen af de godt 3.000 adspurgte ledere, at de i nogen eller høj grad føler sig alene i deres job.

Man bli'r såret

– Jeg vidste jo godt rationelt, at min udnævnelse til leder ville betyde noget for relationen til mine tidligere kolleger. Men jeg havde nok ikke gjort mig klart, hvad det var for følelser, der ville komme i spil, siger Anni Spiele.

For fire år siden blev hun områdeleder på Erhvervscenter Espelunden. Indtil da havde hun som socialrådgiver og tillidsrepræsentant været en del af et stærkt fagligt og socialt fællesskab. Men det ændrede sig, da hun blev leder for sine tidligere kolleger.

– Vi havde en tradition med at tage afsted sammen – for eksempel i et sommerhus. Og lige pludselig snakkede de andre om, at de havde været afsted. Det vidste jeg ikke, at de havde været, fortæller hun.

– Jeg vidste jo godt, at vi heller ikke havde haft vores leder med, da jeg var medarbejder. Men når man sidder i det, bliver man faktisk såret som menneske. Man tænker: "Jeg plejer at være med. Hvorfor er jeg ikke en del af det?"

– Det er jo naturligt nok, og jeg vidste jo godt rationelt, at det ikke var mig som person, de ikke ville have med. Det er bare, fordi man ikke tager sin leder med. Men min følelsesmæssige reaktion var en afvisning, erkender hun.

Ikke længere ligestillede

I Aarhus havde Jesper Dengsø en tilsvarende oplevelse, da han for to år siden blev teamleder og siden afdelingsleder af Familiehuset i Center for Misbrugsbehandling.

– Næsten fra den dag jeg offentliggjorde, at jeg ville søge stillingen som teamleder, skete der noget i relationen med de andre medarbejdere. Vi gik fra at være ligeværdige til måske ikke at være ligestillede længere. Og da jeg havde fået stillingen, skiftede fokus til, at jeg er leder, og de er medarbejdere.

– Det bryder jo lidt det sociale kodeks, når en træder ud af fællesskabet og siger: "Jeg vil gerne være leder for jer." Det gjorde noget ved den måde, vi samarbejdede og snakkede sammen på.

Pludselig oplevede Jesper Dengsø, hvordan der blev skiftet emne, når han trådte ud i frokoststuen.

– Som medarbejder brokker man sig jo over ledelsen nogle gange. Og det er man i sin gode ret til. Ensomt er måske et lidt voldsomt ord

– men den der fornemmelse af ikke at være en del af en kollegagruppe kan godt føles lidt ensom. Det er bare noget, man skal gøre sig klart, siger han.

Man kan ikke læse sig til alt

Det havde Lena Larsen ikke gjort, da hun for fire år siden sagde ja til at blive sektionsleder for myndighedssagsbehandlerne i familieguppen i Thisted Kommune.

– Det var det faglige, jeg var – og er – meget optaget af. Men det gik jo så op for mig, at jeg ikke havde tænkt nok over, hvad det ville sige at blive leder for mine kolleger.

Lena Larsen forsøgte at forberede sig ved at læse bøger om ledelse.

– Men jeg oplevede, at der er nogle ting, man ikke kan læse sig til, men som man er nødt til at erfare, siger hun.

Lena Larsen oplevede at havne i en situation, hvor hendes nye rolle ikke var klart defineret. Så i starten måtte hun bruge meget tid på at få gjort ansvar, kompetencer og arbejdsopgaver tydelige – både over for de ansatte og sig selv.

Hun beskriver sin første tid som leder som "rigtig, rigtig svær". Hun følte sig meget alene og var plaget af tvivl.

– Jeg svingede mellem at tænke, om det var mig eller systemet, den var gal med, og om jeg overhovedet egnede mig til at være leder? Men nu er jeg sådan en figther, der ikke giver op.

Lena Larsen fik overbevist sin leder om, at hun havde brug for supervision fra en ledelsescoach. Og med hjælp fra coachen fandt Lena sine ben og sin plads i organisationen.

Kampen om magten

Den plads fandt Trine Ry aldrig, da hun første gang blev leder for 12 år siden.

DS' TILBUD TIL LEDERE

En mentor eller et netværk kan være vejen til at få bugt med den ensomhed, en del ledere bakser med. Dansk Socialrådgiverforening har i år startet en mentorordning, hvor uprøvede ledere kan blive koblet sammen med en mere erfaren leder.

Du kan læse mere om mentorordningen på Dansk Socialrådgiverforenings hjemmeside www.socialrdg.dk/ledersektionen

Senest har DS også startet ordningen "Ledernetværk – der virker", hvor foreningen leverer rammer, struktur, proces og indhold til selv-ledende netværk.

Vil du vide mere om ledernetværk, kan du kontakte DS' konsulent på ledelsesområdet, Charlotte Holmershøj på ch@socialrdg.dk

Som medarbejdernes repræsentant i bestyrelsen for institutionen Tjekpunkt i Københavns Kommune var det hende, der gik hårdt til ledelsen. Men da hendes leder tog uddannelsesorlov, blev Trine Ry konstitueret leder.

– Jeg trak mig fra nogle af dem, som tidligere havde været mine venner – og de trak sig fra mig. Jeg oplevede, at de syntes, jeg gjorde det rigtig dårligt, og det ville de rigtig gerne fortælle mig. Så jeg blev superstresset og helt lukket om mig selv.

Trine Ry fortæller, hvordan hun inviterede sine tidligere kolleger hjem til to personaledage i forbindelse med udviklingen af et nyt projekt.

– Det var to hele dage, der startede med morgenmad, og hvor jeg havde købt ind til frokost, så vi kunne tilrettelægge det her nye projekt, vi skulle igang med. Jeg havde lavet en dagsorden, men allerede der startede kampen, husker hun.

– De syntes, at man skulle tale om tingene på en anden måde og i en anden rækkefølge. Det var simpelthen en kamp om, hvem der havde magten, og hvem der definerede rummet. De ville ikke acceptere, at jeg havde fået den lederfunktion. Og jeg var ikke dygtig nok til at møde dem i den modstand, der kom. Jeg blev bare fuldstændig overvældet.

– Min store fejl var, at jeg troede, jeg kunne regne det hele ud. Og når der så sidder en gruppe af vildt engagerede medarbejdere, så clasher det, for det vil de ikke finde sig i. De vil være med til at bestemme, hvad der skal ske. Og selvfølgelig skal de også være det, siger Trine Ry.

– Det er jo klassisk og fuldstændig forfejlet af mig, men jeg vidste jo ikke bedre. Jeg havde jo ikke nogen ledelsesfaglighed. I dag kan jeg se, at jeg gjorde det helt forkert. Men jeg havde simpelthen de bedste intentioner om at imødekomme det. Det lykkedes bare ikke, siger hun.

Sammenbidte kæber

Sammenstødene med medarbejderne blev omkostningsfulde for Trine Ry.

– Jeg følte, at jeg hele tiden halsede efter medarbejderne og prøvede at håndtere det,

jeg oplevede som modstand, siger hun og fortsætter:

– Det gjorde mig rigtig ked af det, og jeg var fortvivlet over, at jeg ikke kunne forstå, hvad der foregik. Jeg får kæbespændinger, når jeg bliver stresset. Og selv om der sikkert også var ting, der fungerede, husker jeg det som en periode med sammenbidte kæber.

Da hendes leder vendte tilbage fra orlov, blev Trine Ry souschef. Men efter et år sagde hun op:

– Jeg kan huske, at min leder sagde, at en af de toneangivende medarbejdere havde brokket sig over mig. Og så kan jeg huske, at jeg tænkte: "Nu er det slut. Nu gider jeg ikke mere." Der var bægeret fyldt, siger Trine Ry.

Hun tog et job som privat konsulent, men gik kort efter ned med stress. En veninde kontaktede Dansk Socialrådgiverforening, som bevilgede Trine Ry ti samtaler hos en psykolog. Her fik hun sat oplevelserne på plads og kom videre i sit liv. Dengang var hun overbevist om, at hun aldrig skulle være leder igen.

– Jeg tænkte jo, at sådan en som mig ikke kunne være leder, fordi jeg blev for overansvarlig. Jeg ville ikke have, at mit liv skulle fyldes med kæbespændinger.

Derfor sagde hun i første omgang nej, da hun blev tilbudt at stå i spidsen for Stofrådgivningen i København.

– Jeg kan huske, at min far – som er en garvet ledelsesteoretiker fra Handelshøjskolen – sagde til mig, at han ikke kunne forstå, hvorfor jeg betragtede ledelse som noget stort. Det var jo bare en funktion lige som alle andre. Og da han sagde det, skete der simpelthen et skifte i den måde, jeg tænkte ledelse på. "Gud ja, det er jo bare en funktion. Det er jo bare nogle arbejdsopgaver, der skal løses – ligesom alle andre." Og så tænkte jeg: "Okay, jeg gør det," fortæller Trine Ry.

Og hun endte med at tage jobbet. Det er hun rigtig glad for i dag, hvor hun er kommet på afstand af kæbespændingerne.

– I dag kan jeg jo se mine oplevelser i et andet perspektiv. Det er ikke mere noget med, om der er nogen, der har været dumme eller tarvelige. Og det er rigtig rart at få det derhen," siger Trine Ry: "Jeg har jo også lært rigtig

meget af det. Jeg ville ikke være den leder, jeg er i dag, hvis jeg ikke havde haft de slagsmål."

Opdyrk et netværk

I Dansk Socialrådgiverforenings Region Nord har konsulent Poul Erik Karvonen dagligt kontakt med ledere. Ensomheden hører han ikke omtalt, men det forbavser ham ikke.

– Jeg kunne godt forestille mig, at det med ensomhed kan føles lidt pinligt for dem, og at man alene af den årsag ikke snakker meget om det, siger han.

"Det pres, der præger arbejdsmiljøet, er noget, lederne selv har klaret. Det er jo meget typisk for dem, at de – for medarbejdernes skyld – ikke tillader sig at være væk. Men det betyder også, at når de så går ned, så er det ret voldsomt.

I den nye udgave af Det Danske Ledelsesbarometer svarer 39 procent af de adspurgte offentlige og private ledere, at de i nogen grad føler sig alene på jobbet. Oveni det svarer 16 procent, at de i høj grad føler sig alene.

– Når man skifter rolle fra medarbejder til leder, skifter man også fællesskab – både fagligt og socialt. Man siger farvel til medarbejderfællesskabet og goddag til et nyt fællesskab med andre ledere. Lederrollen fordrer, at man som en del af sin opgave træffer svære beslutninger, der ikke altid er lige populære. Og det kan godt give en følelse af ensomhed. En ensomhed, som måske er indbygget i lederrollen. Derfor opfordrer vi vores ledere til at finde sammen med andre ledere for at få både den faglige sparring og det sociale samvær, siger Charlotte Holmershøj, som arbejder med lederområdet i Dansk Socialrådgiverforening.

Foreningen har i år søsat en mentorordning, hvor nye ledere kan få støtte i ledelsesudfordringerne hos en erfaren leder. Og som noget nyt tilbydes lederne også ledernetværk i en struktureret form.

– Mange kommuner har gode netværkstilbud til deres ledere, men vi ser det som en ekstra kvalitet, at man kan udveksle erfaringer på tværs af kommuner og forvaltninger med andre ledere, som også har en anden faglig vinkel, supplerer Charlotte Holmershøj. ☉
Læs mere om DS' ledernetværk på side 28

– Jeg ville ikke være den leder jeg er i dag, hvis jeg ikke havde haft de slagsmål, siger Trine Ry.

Gode råd fra leder til leder

Louise Langhoff, afdelingsleder, Frederiksberg Kommunes Rådgivningscenter

- Kræv ikke af dig selv, at du skal kunne svare prompte på alt, men bed om betænkningstid

Bettina Brøndsted, Funktionsleder, Børn- og Familieafdelingen, Odense Kommune

- Vær synlig, tilgængelig og autentisk

Karin Raahauge, centerleder, Frederiksberg Kommunes Rådgivningscenter

- Opfør dig ordentligt
- Svar til tiden
- Hold budgettet
- Hold det faglige fokus
- Skærm dig for plattenslagere
- Vælg dine nærmeste kolleger med omhu
- Kommunikation, kommunikation, kommunikation

Sif Daugberg Kirk, Projektleder, Hotspot Århus

- Sørg for at få etableret et netværk med andre ledere på dit niveau, så du har ligestillede kolleger at sparre med

Malene Majlund Fischer, centerleder, Vejle Misbrugscenter

- Hold fokus på kerneopgaven, og kommuniker dine forventninger tydeligt
- Hav en anerkendende og respektfuld tilgang til dine medarbejdere

Trine Ry, Stofrådgivningen, København

- Husk at ledelse er en funktion på linje med de andre funktioner på arbejdsplads
- Sørg for at få taget en uddannelse, så du kan få opbygget en ledelsesfaglighed
- De bedste løsninger er ikke dem, du udtænker. Det er dem, I finder i fællesskab

Lena Larsen, Familiegruppen, Thisted Kommune

- Stå fast, og vær tro mod dig selv
- Få styr på din rolle såvel indadtil som udadtil – og skab din egen platform

Flere siger

- Få sparring fra en coach, en supervisor, en mentor og/eller ledelseskolleger

Gitte Nørrevang, Familierådgivningen, Esbjerg Kommune

- “Vær klar i hovedet, varm om hjertet, ha’ is i maven og vær kold i røven.” – Det hørte jeg på en diplomuddannelse i ledelse, hvor vi havde en lærer fra det private erhvervsliv. Og jeg kan huske, at jeg nærmest fnyste, da han sagde det: “Hvad fanden er det for en gang ævl at stå der og fyre af?” Men jeg vender hele tiden tilbage til den. For det handler jo om at vælge den rigtige ledelsesposition i den rigtige situation: At være varm om hjertet, når der er en rådgiver, som er kommet i klemme, men også at være kold i røven, når der er en beslutning, jeg bare må træffe, fordi sådan skal tingene være.

“

Få sparring fra en coach, en supervisor, en mentor og/eller ledelseskolleger

Medsyn – at forstå, hvad klienten forstår

Helhedssynet har i årevis været et kendemærke for socialrådgiverfaget. Men i praksis halter det ofte, og klienterne føler sig ikke godt nok hørt, set og informeret. Forfatteren foreslår derfor at erstatte helhedssynet med begrebet 'medsyn'.

AF THOMAS THOMSEN
SOCIALRÅDGIVER

For ganske mange år siden udskrev *Socialrådgiveren* en konkurrence, hvor deltagerne skulle skrive sig frem til at gøre begrebet "helhedssyn" operationelt. Jeg var dengang af den opfattelse, at det ikke ville kunne lade sig gøre, og det indleverede jeg et bidrag til konkurrencen om.

Bedømmelseskomiteen fandt, at begrebet ikke kunne gøres operationelt. Ingen deltagere fik nogen pris, men jeg fik offentliggjort min artikel i *Socialrådgiveren*. Derpå var der i de følgende numre en del metodiklærere, der forklarede, hvilke elementer, de hver især mente, skulle indgå i helhedssynet. At begrebet hverken var operationelt eller mere entydigt end udtrykket "godt socialt arbejde" generede dem ikke. De behandlede det som et fast begreb.

Et begreb af individuel karakter

I dag er helhedssynet stadig et kendemærke for socialrådgiverfaget. Og nu er der så udkommet en bog af Margit Harder og Maria Appel Nielsen: "Helhedssyn i socialt arbejde", og ifølge omtalen i *Socialrådgiveren* 11-2011 kan man læse sig til, at helhedssynet konstrueres over tid i mødet med det praktiske sociale arbejde. Det må være rigtigt, da man jo næppe kan tro på en åbenbaring. Da helhedssynet således konstrueres hen ad vejen, erfaringsbestemt, implicerer det, at vi har at gøre med et begreb af individuel karakter.

Hvert menneske har sit forløb af vækst begyndende med de medfødte egenskaber, hvorefter opvækst med social tilknytning, barndom, skolegang, arbejde, uddannelse, samliv og så videre kommer til. I hele forløbet får det, som er først indlært, betydning for det næste indlærte og så fremdeles – og deraf følger den komplicerede individualisering, som det enkelt menneske er bærer af – også selv om dette menneske måtte være en socialrådgiver! Når omtalens overskrift er "Giv dit helhedssyn et tjek", fortæller det da også, at der er tale om en individuel sag, dit helhedssyn.

Medsyn i stedet for helhedssyn

I tidens løb har der i medierne været rigtig mange sager, hvor den ene eller den anden person som klient har følt sig ilde behandlet af det sociale system og efterfølgende beretter om det. Og ganske ofte er der tale om, at der af det givne sociale system er truffet beslutninger, som pågældende ikke kendte til eller ikke var blevet hørt om. At systemet ikke havde undersøgt en sag eller ikke kontaktet andre end sagens genstand, for eksempel forældrene. Den slags burde jo ikke ske, for så vidt at der i sagerne har været involveret socialrådgivere med helhedssyn. De skulle jo have set det hele, hvis helhedssynet havde omfattet "det hele". Men det hele omfattes altså ikke. Tilmed kan en arbejdsgivers restriktive forvaltning af personalets gøren og laden beskære mulighederne for at handle, som den enkelte socialrådgiver finder det rigtigt.

Da helhedssynet ikke er et tilstrækkeligt værn for de mennesker, som møder socialrådgiverne, kunne det være en tanke værd, om et andet begreb i højere grad kunne sikre, at klienten mødes på sine egne præmisser. Jeg har tidligere søgt at gøre opmærksom på, at begrebet "medsyn" med held kunne gøres til omdrejningspunkt for det sociale arbejde. Desværre har jeg kun set dette begreb brugt i litteraturanalyse. Definitionen fra litteraturanlysens side lyder således:

"Medsyn er der således tale om, når fortælleren fortæller, som om det fortalte foregår samtidig med, at han fortæller det. Fortælleren ser begivenheder med samme syn som personerne i fortællingen, som om han befinder sig samme sted som personerne i fortællingen, og som om han ser og oplever det samme, som de gør."

Forstå, hvad klienten forstår

Medsyn i socialt arbejde er at forstå, hvad klienten forstår – og det kræver tilmed en vis aktualiseringsfrekvens. Hvis medsyn bliver det ledende i arbejdet med at gøre den

“

Medsynet vil i højere grad sikre en fri dialog og en velovervejnet argumentation, mens ressourceprofilen let bliver til myndighedens mere og mere fasttømrede bygningsværk, i hvilket klienten stivner til den ønskede arbejdsfigur.

givne sag så lidt belastende som muligt for den givne klient, må mange efterfølgende frustrationer og megen mistro til den givne myndighed kunne undgås.

Medsyn betyder ikke nødvendigvis, at klienten får det som ønsket, men det øger muligheden for, at klienten i en fælles forståelse med sagsbehandleren kan stræbe mod det bedste alternativ inden for systemets rammer. Og ved enhver beslutning, der skal foretages i sagen, skal der spørges til medsynet i sagen. Hvis beslutningen går imod klientens ønske, skal der være en argumentation for det. Det vil også være en fordel i forbindelse med eventuel klagesag, men formentlig vil antallet af klagesager aftage. I børnesager skal der naturligvis være medsyn i forhold til barnet, blot det kan formulere sig. Og de følgende beslutninger skal indeholde kommentarer og argumentation til det.

Vil se færre klagesager

Man kan undgå de største fejl over for klienter ved at gøre medsyn til et uomgængeligt element – for eksempel i det skemalagte helhedssyn, som stort set hver social arbejdsplads har. Men medsynet skal være det centrale, og det skal følges op med jævne mellemrum. Herom drejer sig jo det hele – det er klientens mulighed for et godt liv.

For god ordens skyld vil jeg til sidst nævne, at begrebet ressourceprofil ikke kan erstatte medsyn. Medsynet vil i højere grad sikre en fri dialog og en velovervejnet argumentation, mens ressourceprofilen let bliver til myndighedens mere og mere fasttømrede bygningsværk, i hvilket klienten stivner til den ønskede arbejdsfigur.

Ej heller begrebet empati kan erstatte medsyn. Men empati kan bruges, når man søger at erhverve sig medsyn. ☺

Læserbreve

Skriv kort: Læserbreve må kun fylde 2.000 enheder. For lange indlæg bliver returneret eller forkortet af redaktionen. Husk navn, afsenderadresse og evt. telefonnummer.

Send gerne foto med. Du kan maile på følgende adresse: redaktionen@socialrdg.dk. Eller sende med post til: Socialrådgiveren, Toldbodgade 19B, 1253 København K.

Deadline for læserbreve til nr. 18 er mandag d. 14. november klokken 9.00.

Virker det enstrengede beskæftigelsessystem?

Det er dejligt at få ros, og det fik Dansk Socialrådgiverforenings hovedbestyrelse, da de holdt møde med Erik Nielsen, formand for KLs erhvervs- og beskæftigelsesudvalg (se *Socialrådgiveren 15-2011*).

KL og DS er enige om at bevare jobcentrene i kommunerne – i modsætning til LO, FTF og AC, der ønsker en ny struktur. Det er svært i artiklen at læse, hvorfor beskæftigelsesindsatsen fortsat skal samles et sted. Det er klart, at KL ikke vil afgive en stor opgaveportefølje, men det er jo ikke et argument.

Det ville være rart at få undersøgt, om indsatsen over for de forsikrede såvel som de ikke-forsikrede, har haft en effekt. Altså om DS' argument for at støtte et enstrengt beskæftigelsessystem – at kommunerne havde kompetencerne til at støtte de forsikrede ledige med sociale problemer, og AF havde kompetencerne til at bane vejen til virkshederne for de ikke-forsikrede, har virket i realiteternes verden.

Har sammensmeltningen af de kommunale og AF-kompetencerne givet den synergi-

effekt, vi regnede med, til gavn for de ledige? Den analyse vil være interessant og bør blandt andet danne udgangspunkt for, hvilken struktur der skal være fremover.

Et helt andet spørgsmål er, om kommunerne efter 2013, når de skal bære den fulde udgift til dagpengene, fortsat mener, at de kan løfte opgaven.

Søren Andersen
socialrådgiver

Ledernetværk der virker

Giv dig selv et åndehul, hvor fokus er på dig selv og dine ledelsesudfordringer.

Ønsker du kvalificeret og målrettet sparring fra lederkolleger uden for din daglige arbejdsplads, så tage imod Dansk Socialrådgiverforenings nye tilbud om at deltage i et ledernetværk.

Netværkene vil blive understøttet af et velafprøvet netværkskoncept, der er designet til at sikre et fælles ansvar for møder og proces, hvor rollefordelingen på forhånd er helt klar. Rammen for mødernes indhold og proces er tilrettelagt, så tiden udnyttes optimalt, og alle sikres taletid.

Møderne faciliteres af deltagerne selv via en manual, der beskriver dialogøvelser og proces, samt rollefordeling. Manualen er med til både at støtte tovholderen og til at skabe et fælles fokus for de respektive

FOTO SCANPIX

mødernes ledelsesfaglige indhold. Møderne holdes som udgangspunkt én gang om måneden som tre-timers møder på skift hos deltagerne.

Ledernetværkene begynder efter aftale, men vi satser på januar 2012. Datoerne for møderne bestemmes af deltagerens kalender.

Konceptet er udviklet af ledelseskonsulent Bettina Skårup, der er til rådighed undervejs i processen, hvis der er spørgsmål. Læs mere om konceptet og om tilbuddet på www.socialrdg.dk/ledersektionen. Her skal du også tilmelde dig senest 15. november.

Har du spørgsmål, så kontakt konsulent Charlotte Holmershøj på ch@socialrdg.dk

DS-KALENDER

Tilskud til deltagelse i verdenskonference

For at fremme danske praktikeres deltagelse i internationale konferencer giver Dansk Socialrådgiverforening tilskud til medlemmer, der deltager i verdenskonferencen 'Social Work Social Development 2012: Action and Impact' 8.-12. juli 2012 i Stockholm.

Konferencen arrangeres af socialrådgivernes internationale organisation IFSW (International Federation of Social Workers) sammen med IASSW (International Association of Schools of Social Work) og ICSW (International Council of Social Welfare).

Du kan læse mere om konferencen på www.swsd-stockholm-2012.org. Der kan du også finde detaljerne om call for paper. Deadline er foreløbig den 30. november.

Dansk Socialrådgiverforening giver tilskud på 5000 kroner til op til fem medlemmer, der skal holde workshop eller på anden måde fremlægge papir eller andet på konferencen – har du brug for hjælp til udarbejdelse af abstracts mm, giver DS også gerne det.

Hvis du har brug for hjælp eller får noget optaget i programmet, så kontakt socialpolitisk koordinator Henrik Egelund Nielsen på hen@socialrdg.dk.

Læs mere om arrangementerne på
– og se flere – www.socialrdg.dk/kalender

15. NOVEMBER, ODENSE

Seniorsektionen

Besøg på Skibhuscentret.

15.-16. NOVEMBER, KØBENHAVN

Socialpolitik

Socialpolitisk Forening holder høring om
"Den gode Socialpolitik"

15. NOVEMBER, ØST/SLAGELSE

17. NOVEMBER, ØST/KØBENHAVN

22. NOVEMBER, ØST/NYKØBING F

24. NOVEMBER, ØST/ROSILDE

Din løn som privatansat

Kend din kontrakt og krævn din løn – fyraftens-
møde for ansatte i det private og dem, der
overvejer det.

16. NOVEMBER, ODENSE

Revalidering

Er vi blevet advokater og økonomer frem for
socialrådgivere? Faggruppen holder temadag.

16. NOVEMBER, ØST/NYKØBING F

Mini-Socialrådgiverdag

Lars Olsen, Henrik Mathiasen og Lars Uggerhøj
giver faglig viden og inspiration til vores fag og
arbejdsliv.

18. NOVEMBER, ODENSE

Fest på DSH Odense

Årsfest for nuværende og tidligere studerende.

24. NOVEMBER, VEJLE

Alkoholbehandlere

Faggruppen holder temadag om mindfulness.

24. NOVEMBER, FREDERICIA

Psykatri

Psykiatrifaggruppen holder temaeftermiddag
med filosof John Engelbrecht.

24. NOVEMBER, ODENSE

Beskæftigelse

Hvad kan du gøre, når beskæftigelsesindsatsen
detailstyres og metodefriheden snævres ind?

SENIORSEKTIONEN

Frokosttræf for seniorer

Den sidste tirsdag i måneden er de "Frokost-
træf for seniorer" i caféen i Klostergade 35
- 37, Århus C, hvor man uanmeldt kan komme,
blive lidt eller længe og måske gå fra stedet
med en aftale om at mødes en anden gang.
Hver gang vil et par medlemmer være til
stede. **Næste træf dato er 29. november.**

SENIORSEKTIONEN

Julefrokost for seniorer i Nord

Seniorerne i Region Nord holder julefrokost 1.
december kl. 15- ? i Klostercaféen, Kloster-
gade 37 i Århus C.

Deltagerbetalingen er ca. kr. 150. Drikkeva-
rer kan købes på stedet til rimelige priser.

Der er begrænset deltagerantal. **Tilmelding
senest 19. november til Aage Mogensen, mail
aagemogensen@stofanet.dk, eller post Has-
lehøjvej 23, 8210 Århus V.**

Arbejdsmiljøtelefonen

Har du brug for hjælp til personlig
afklaring af dine muligheder for at tackle
problemer, der skyldes arbejdsmiljøet på
din arbejdsplads?

Så send dit spørgsmål til
arbejdsmiljoefonen@socialrdg.dk
med forslag til, hvornår det bedst passer,
at vi ringer dig op.

Du får en halv times rådgivning af en
erfaren konsulent fra DS. Hensigten er,
at give dig overblik og inspiration til at se
mulighederne og handle på problemerne,
inden de vokser sig for store.

Læs mere på
www.socialrdg.dk/arbejdsmiljoefonen

Dansk Socialrådgiverforening

Karrieretelefonen

Har du brug for hjælp til personlig
afklaring og udvikling af dit jobforløb
som socialrådgiver?

Ring til DS' Karrieretelefon. Du får en
halv times coaching af en erfaren konsu-
lent fra DS. Hensigten er at give støtte
til og udfordre dine egne tanker om din
jobmæssige fremtid.

Åben mandage kl.15-18
på telefon 33 93 30 00

Læs mere på
www.socialrdg.dk/karrieretelefon

Dansk Socialrådgiverforening

REGIONSLEDER

AF ANNE JØRGENSEN, FORMAND REGION SYD

Det etiske øjeblik

Vores professionsetik i DS sættes i spil, når dagligdagens dilemmaer opstår i beslutninger, der skal træffes i krydspresset mellem nedskæringer, effektivisering, faglighed og borgerens rettigheder. Professor Kaj Ove Pedersen kalder det for det etiske øjeblik.

Han beskriver, at velfærdssamfundets vilkår fremover konstant bliver at effektivisere, og at konfrontationen mellem effektivitets- og kvalitetskrav vil blive de faglige medarbejderes vilkår, når de skal levere de bedst mulige skræddersyede sagsafgørelser og de bedste resultater, for at institutionen kan overleve. Det vil påvirke professionsbegrebet og arbejdsbetingelserne, at effektiviseringerne i dagligdagen pålægges den enkelte i arbejdets udførelse.

Det er barske fremtidsudsigter og kræver, at socialrådgivere og ledelse drøfter de økonomiske og faglige prioriteringer på arbejdspladserne – og netop får det etiske aspekt med, for at kunne udvikle fagprofessionen og

for at vi fortsat kan se os selv i spejlet oven på de daglige beslutninger truffet i det etiske øjeblik.

De gyldne øjeblikke

Det bliver vigtigt at sikre, at man kan holde til at passe sit arbejde i rigtig mange år, ikke mindst med de store effektiviseringer, der er i vente. Det kræver tid til at tænke sig om og der skal også være tid til, at humoren ind imellem kan forsøde arbejdsmiljøet og et godt kollegaskab.

John Engelbrecht sagde på en temadag forleden: "Hvad hjælper det at være et hestehoved foran, når det går ned ad bakke hele tiden" og "Selvforskyldt hastværksoffer: Jo hurtigere jeg løber, jo mere bagud kommer jeg". På en sjov måde gør han opmærksom på vigtigheden af langsomhed i livet. At det ikke nytter at styrte af sted, for hvis man ikke har fået tid at sætte den rigtige kurs, så når man aldrig målet. At man er nødt til at have sig selv med og være til stede. At det er vigtigt at

bygge sig selv op. Med tid til sig selv – sin egen tid. At give sig tid til fordybelse bliver en forudsætning for at kunne fungere i højt tempo. At fravælge det uvæsentlige og ignorere det ligegyldige. At nyde tiden. At gøre og se de små ting, der glæder en. At nyde de gyldne øjeblikke. Det skal der være tid til.

Hvad kan man få for en krone?

Der vil være flere arbejdsopgaver, end man vil kunne overkomme med den tid, man har til det. Det er det aktuelle tidsbillede. Alligevel gennemføres der store besparelser med nedlæggelse af stillinger, afskedigelser og endnu flere arbejdsopgaver til dem, der bliver på arbejdspladsen. Tiden er 37 effektive timer. Brug tiden fornuftigt og nå det, du kan. Det er ikke meningen, at du skal nå det hele. Hav mange etiske øjeblikke. DS vil hjælpe dig til at kunne passe godt på dig selv og de andre.

Nyd dine egne gyldne øjeblikke!

anj@socialrdg.dk

Nyuddannede blev ringet op

12. oktober ringede politikere og ansatte til ca. 400 nyuddannede socialrådgivere. Formålet var at finde ud af, hvad der fylder i overgangen fra studie til job, og hvad Dansk Socialrådgiverforening (DS) eventuelt kan hjælpe med.

Hovedindtrykket er, at de nyuddannede er glade og tilfredse både med arbejde og med foreningen. Men overgangen fra teori til praksis fylder meget. Myndighedsrollen er for uklar under uddannelsen, og de savner et grundigere kendskab til de mange administrative systemer, som det forventes, at de benytter fra dag et. Så det gennemgående budskab i telefonsamtalerne var et ønske om mere praktik, gerne forskellige steder, under studiet.

Hvis Dansk Socialrådgiverforening skulle hjælpe, kunne det være i form af flere informationsmøder på skolerne om, hvem DS er, og hvad tillidsrepræsentanternes rolle er. Men der kom også ønsker om generelle informationsmøder for nyuddannede om, hvordan en forvaltning fungerer, om administrative systemer, om ret og pligt i ansættelsesforholdet, om dansk lovgivning mv.

Resultatet af ringe-runden vil indgå i foreningens fortsatte arbejde med rekruttering og fastholdelse af medlemmer.

Vi udbetaler nu via NemKonto

Nu er Dansk Socialrådgiverforening tilsluttet NemKonto. Det betyder, at medlemmer, der har indbetalt for meget medlemskontingent, fremover får det overskydende beløb sat ind på deres NemKonto.

Vil du gøre en forskel, bliv socialrådgivervikar!

Hos Hartmanns får du muligheden for at gøre en forskel for dig selv, dine kollegaer og dit fag

Vi tilbyder dig vikarjob, som matcher dine ønsker, kvalifikationer og krav. Du får faglig sparring og en personlig personalekonsulent tilknyttet. Vi afholder netværks-caféer og kurser for nyuddannede.

Velfafgrænsede opgaver og faglig fordybelse

Som vikar i Hartmanns har du mulighed for at bruge din faglighed til at fordybe dig i på forhånd veldefinerede opgaver. Den første dag i dit vikariat tager vi med ud på din arbejdsplads og afstemmer gensidige forventninger. Vi er garanteret for, at du får en god oplevelse gennem hele vikariatet - både fagligt og personligt.

Overskud, gå-på-mod og "hår på brystet"

Hos Hartmanns har vi de bedste socialrådgivere. Det er altafgørende, at du kan agere selvstændigt på dine opgaver fra dag ét samt holde et højt fagligt niveau.

Hartmanns er en holdningsvirksomhed!

Når du er vikar i Hartmanns, er du ansat i en værdibaseret virksomhed, som tager del i det sociale ansvar. Hartmanns arbejder ud fra værdierne: gensidig respekt, samarbejde, resultatskabelse og innovation.

Send din ansøgning og CV

til markedschef Hanne Nyström på hanne.nystroem@hartmanns.dk eller personalekonsulent Hanne Thaulov på hanne.thaulov@hartmanns.dk.

Hanne Nyström +45 41 21 13 20 - Hanne Thaulov +45 41 21 14 82

Tlf: +45 70 20 03 83 · www.hartmanns.dk

Vil du vide mere
www.aspit.dk

AspIT

- fokuseret IT-talent til dansk erhvervsliv

AspIT er en skræddersyet uddannelsesmodel til unge med Aspergers Syndrom.

AspIT er et landsdækkende tilbud til unge med det, vi kalder fokuseret talent for IT. Samtidig er AspIT også værd at holde øje med for danske virksomheder på jagt efter nye medarbejdere med et helt særligt flair for mange af de IT opgaver, som andre unge har svært ved at løse.

www.aspit.dk ▪ aspit@aspit.dk

ConCura er en non-profit forening, der har eksisteret i mere end 100 år.

Vi tilbyder ydelser på børne- og ungeområdet på udførerdel

- Aflastning "Huset i Tveje Merløse"
- Dagbehandlingstilbuddet "Skolen i Tveje Merløse"
- STU - ConCura
- Familieprojektet - et alternativ til anbringelse
- 6 pladser i bo-træning på eget værelse
- Støttet/overvåget samvær i og udenfor alm. arbejdstid
- § 54 støtteperson m.m.

På www.concura.dk kan du læse mere eller du kan ringe til os på: 59 43 47 00

Individuelle socialpædagogiske løsninger
- fleksibilitet og høj faglighed til de særligt
komplekse sociale sager.

Vi ser på mennesket
og på mulighederne,
inden vi vælger
metode.

SUF

Den Sociale Udviklingsfond

8619 2800

www.suf.dk

BLIV FRIVILLIG RÅDGIVER I DANSK FLYGTNINGEHJÆLP

Dansk Flygtningehjælp søger i øjeblikket frivillige socialrådgivere til Frivilligrådgivningen i København og i Aarhus. Rådgivningerne er bemandede med erfarne socialrådgivere, jurister og psykologer, der alle arbejder på frivillig basis. Som frivillig rådgiver kan du gøre en unik forskel for flygtninge og indvandrere ved at hjælpe med fx at forstå afgørelser og breve fra offentlige myndigheder og vejlede om ansøgningsprocedurer.

Hvis du ønsker at blive frivillig rådgiver, skal du skrive en ansøgning, med angivelse af om du ønsker at blive tilknyttet rådgivningen i København eller Aarhus, og sende den til: bente.bondebjerg@drc.dk

Spørgsmål kan rettes til: Bente Bondebjerg, 33 73 52 44 eller på bente.bondebjerg@drc.dk

Du kan også læse mere om Frivilligrådgivningen her:
<http://www.frivillignet.dk/aktiviteter/raadgivning/>

Gratis gruppebe-
handling til børn
og unge mellem
6 og 17 år

**HAR DU KENDSKAB TIL ET BARN ELLER EN UNG,
SOM HAR VÆRET UDSAT FOR SEKSUELLE GRÆNSEOVERSKRIDELSER?**

I Hjørring, Aarhus og Københavns kommuner er der nu etableret projektstøttede gruppeforløb for børn og unge mellem 6 og 17 år, som har været udsat for seksuelle overgreb. For at deltage i et gruppeforløb skal barnet eller den unge henvises af myndighedssagsbehandleren i den kommune, hvor vedkommende bor.

Det er gratis at deltage i gruppeforløbene, men der kan være tilfælde, hvor kommunen skal betale for transport til og fra gruppemøderne.

Efter henvisning foretages visitationssamtaler med barnet eller den unge og forældre.

'Sig det bare' er et samarbejde mellem Hjørring, Aarhus, Københavns kommuner og er støttet af Servicestyrelsen.

Læs mere om projektet på www.sigdetbare.dk

Casa Blanca
Bo & Erhverv

Bofællesskab til unge uledsagede flygtninge - I København

Vi tilbyder et særligt målrettet bofællesskab til unge uledsagede flygtninge der er på vej til, eller har fået bevilget opholdstilladelse.

Kontakt visitator Anders Christiansen på 29 23 91 03.
Mail ac@227.dk

Læs mere på www.cbbe.dk

**Casa Blanca Bo & Erhverv,
Valby Langgade 227, 2500 Valby**

Alle børn kan!

Når de får plads til at være forskellige
Når de får professionelle socialpædagogiske rammer
Når engagerede lærere møder dem på deres niveau
Når de får ro og gode relationer i hjemlige omgivelser
Når de støttes i at finde egne styrker og ressourcer
Når de bliver set og hørt af ansvarlige nærværende voksne

Giv udsatte børn ro, nærvær og engagement.
Giv dem en ny start på

Kontakt os på tlf. 48 47 67 77 eller skolen@slotsvaenget.dk.
Læs mere på www.slotsvaenget.dk

Er DU vores nye socialrådgiver?

Skolen på Slotsvænget søger en dygtig socialrådgiver.
Se hele jobopslaget på annoncesiderne i dette blad eller
på www.slotsvaenget.dk

§50? Vi er en mulighed

- **Skolen på Slotsvænget** tilbyder et professionelt gennemtænkt og sammenhængende skole- og hverdagsliv med socialpædagogisk indsats til udsatte børn fra 11 til 18 år.
- **Skolen på Slotsvænget** er ikke en folkeskole, efterskole eller et omkostningstungt opholdssted. Vi er en lille kostskole, som har åbent hverdage og hver anden weekend.
- **Skolen på Slotsvænget** leverer en stor basispakke med individuel/holdundervisning og en professionel socialpædagogisk indsats til hvert barn uden fordyrende tilkøb.

Skab balance

få en god arbejdsdag

Kundens fordele:

- fleksible vikarer
- lette arbejdspresset
- dække de faglige behov

Vikarens fordele:

- få fleksibilitet
- brug din viden bredt
- grib opgaven og få faglig udfordring

KINNERUP CARE

En god oplevelse...

Landsdækkende vikarbureau for
socialrådgivere og -formidlere
www.kinnerupcare.dk - tlf.nr. 45 76 90 45

Faggrupper

DS har 22 faggrupper, som er landsdækkende grupper af socialrådgivere, der arbejder inden for samme område. Faggrupperne giver rum for læring, gensidig sparring og påvirkning af fagets udvikling og DS' politik. Aktiviteterne er mangeartede - og alle medlemmer af DS er velkomne i den eller de faggrupper, der er relevante for deres arbejde.

Læs om faggrupperne på www.socialrdg.dk/faggrupper - og fortæl DS, hvis du ønsker at være medlem. Du kan tilmelde dig på hjemmesiden under "Medlemsservice", "Blanketter" og "Medlems-ændringsblanket".

Abonnér på nyhedsmails fra DS

Tilmeld dig på www.socialrdg.dk

Fællesskabet Fanefjord Fond

– en anbringelse med perspektiv

Væksthusmodel

FSA

Enkeltmands projekt

skærpnings-, udrednings og behandlingsprojekter

Opholdsstedet "Knoppen"

3 unge og 8,5 medarbejdere
Dyssocial adfærd og adfærdsforstyrrelser

Opholdsstedet "Fanefjord"

6 unge og 6 medarbejdere
sociale, emotionelle, familiemæssige, neurologiske, og psykiske vanskeligheder

Udslusning/efterværn

Individuelt tilpasset

Intern
skole
"Tjørnen"

I takt med, at de unges sociale kompetencer udvikles, avancerer de i VÆKSTHUSMODELLEN og dermed reduceres de økonomiske omkostninger ifm. anbringelsen, samtidig med at de forbliver tilknyttet deres velkendte og trygge miljø samt skoletilbud.

Der er mulighed for at anbringe børn og unge på et hvilket som helst niveau i VÆKSTHUSET.

Stillingsannoncer

Send din annonce til **DG Media as**,
St. Kongensgade 72, 1264 København K,
tlf: 70 27 11 55, fax 70 27 11 56 eller
epost@dgmedia.dk

Deadline kl. 12

SIDSTE FRIST FOR INDLEVERING

UDKOMMER

Socialrådgiveren nr. 18	11. november	24. november
Socialrådgiveren nr. 19	25. november	8. december
Socialrådgiveren nr. 1	3. januar	12. januar
Socialrådgiveren nr. 2	13. januar	26. januar

BORNHOLMS
REGIONSKOMMUNE

Socialrådgiver til sagsbehandling

Psykiatri og Handicap Bornholm

En ung mand med tre uafsluttede uddannelsesforløb bag sig, uden job og med en nylig **ADHD-diagnose**. En kvinde med en **personlighedsforstyrrelse** – har ikke været uden for sit hjem i flere måneder.

Dette kan være **de borgere, du møder** i dit arbejde.

Psykiatri og Handicap er en arbejdsplads, der tilstræber at have **de bedste sagsbehandlere**. Derfor prioriterer vi højt, at vores ansatte kan opkvalificere sig løbende, og at alle får den fornødne supervision.

Et arbejdsliv på Bornholm betyder **nærvær** og **tætte arbejdsmæssige relationer** til kolleger og samarbejdsparter.

Er du interesseret?

Læs mere på www.brk.dk/job.

Ansøgningsfrist 22. november kl. 12.00.

Halsnæs
Kommune

Natur og Udvikling

Ledige stillinger

Leder af Voksen- og Handicapafdelingen

Velfærdsservice, søger en leder til Voksen- og Handicapafdelingen, som lægger vægt på samarbejde, koordinering, innovation og som har modet til at afprøve nye metoder for at opnå de bedste resultater for vores borgere.

Kontakt Velfærdsservicechef Klaus G. Kolberg, telefon 2967 1489 eller Leder af Borgerservice Lars Søndergaard, telefon 5131 7383. Eller læs mere på halsnaes.dk under "Job i kommunen", hvor du kan få flere oplysninger om stillingen.

Ansøgningsfrist den 24. november 2011

Læs mere og se flere ledige stillinger på www.halsnaes.dk

Redelighed
Helhed
Mulighed

Ansøgningen sendes online via [www.halsnaes.dk/ledige stillinger](http://www.halsnaes.dk/ledige_stillinger) eller til Halsnæs Kommune, Rådhuspladsen 1, 3300 Frederiksværk

**Dansk Socialrådgiverforening opfordrer annoncørerne
til at signalere et ønske om
ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladserne.**

Halsnæs
Kommune

Natur og Udvikling

Ledige stillinger

3 sagsbehandlere

til Voksen og Handicap i Halsnæs Kommune

Vi søger tre nye kolleger, som har lyst til at arbejde med voksne med handicap eller andre sociale problemstillinger som fx misbrug og psykiske sygdomme.

Er du uddannet socialformidler, socialrådgiver eller har anden relevant socialfaglig uddannelse, så er det dig, vi leder efter. Organisatorisk er Voksen & Handicap en del af Velfærdsservice.

Voksen & Handicap er en afdeling i en spændende udvikling. Vi har fokus på psykosocial rehabilitering, udvikling, koordinering, innovation og vi har modet til at afprøve nye metoder for at opnå de bedste resultater.

Vi sætter borgeren i centrum og samarbejder med mange aktører både internt og eksternt for at nå vores mål.

Kontakt Leder af Velfærdsservice Klaus G. Kolberg, telefon 2967 1489 eller sagsbehandler Susan N. Nielsen, telefon 4778 4246. Eller du kan besøge vores hjemmeside www.halsnaes.dk under "Job i kommunen", hvor du kan få nærmere oplysninger om stillingerne.

Ansøgningsfrist den 24. november 2011.

Socialrådgiver/socialformidler - barselsvikariat

Socialrådgiver/socialformidler barselsvikar søges til Familieafdelingens specialgruppe – stillingen er på 30-37 timer til besættelse pr. 1. december 2011 til 30. juni 2012 til behandling af sager om børn med handicap eller varige lidelser.

Du kan læse mere om opgaverne i Området for Familie og Børn på: halsnaes.dk/Borger/boern_unge_og_familier.aspx.

Kontakt leder af familieafdelingen Pia Nielsen, telefon 4778 4137 eller koordinator Bjarne Grenvald, telefon 4778 4117.

Ansøgningsfrist den 22. november 2011.

Læs mere og se flere ledige stillinger på www.halsnaes.dk

Ansøgningen sendes online via [www.halsnaes.dk/ledige stillinger](http://www.halsnaes.dk/ledige_stillinger) eller til Halsnæs Kommune, Rådhuspladsen 1, 3300 Frederiksværk

BRØNDBY KOMMUNE

JOBCENTER BRØNDBY SØGER 2 AFDELINGSLEDERE

Vi søger 2 nye ledere der primært skal arbejde med borgere i match 2 og 3. Jobcenter Brøndby er et ambitiøst Jobcenter, der gennem kompetente ledere og medarbejdere fortsat leverer gode resultater.

For begge stillinger gælder det at lederen skal være med til sikre god og nærværende personaleledelse, med fokus på trivsel, løbende udvikling og tilpasning af enhedens indsatsområder.

Yderligere oplysninger

Kontakt Jobcenterchef Bjarne Bo Larsen tlf. 43 48 30 30 eller til afsnitsleder Anne Madsen tlf. 43 28 22 87.

Ansøgningsfrist den 17. november og samtalerne forventes afholdt den. 24. og 25. november 2011.

Søg stillingen på www.brondby.dk/job

Annoncepriser pr. 1. januar 2011

Jobannoncer

Faste formater (alle mål er bredde x højde)

1/4 side: kr. 7.100 (91 x 125 eller 43 x 255)
1/2 side: kr. 11.000 (91 x 255 eller 187 x 125)
3/4 side: kr. 17.200 (139 x 255)
1/1 side: kr. 18.100 (187 x 255)

Øvrige formater

Kr. 32 pr. spaltecentimeter (spaltebredden er 43 mm)
Minimumstørrelsen er 150 mm

Tillæg for farve

1 farve kr. 1.500
4-farver kr. 2.500

Tekstannoncer

Faste formater (alle mål er bredde x højde)

1/4 side: kr. 4.400 (91 x 130 eller 43 x 255)
1/2 side: kr. 7.400 (91 x 255 eller 190 x 130)
1/1 side: kr. 13.200 (190 x 255)
1/1 side til kant: kr. 14.200 (220 x 280)

Tillæg for farve

1 farve kr. 1.600
4-farver kr. 4.500

Alle priser er eksklusive moms.

Redelighed
Helhed
Mulighed

Sagsbehandler til Sygedagpengeopfølgning

Jobbet

Vi søger snarest muligt en sagsbehandler med socialfaglig eller anden relevant baggrund til en ledig stilling på 37 timer ugentligt til opfølgningsindsatsen for sygedagpengemodtagere.

Jobmiljø

Har du lyst til nye kolleger og til at arbejde med arbejdsfastholdelse, så er det måske dit ønskejob.

Vil du vide mere?

Du kan læse mere om stillingen og vores kvalifikationskrav på vores hjemmeside www.solrod.dk og se om vi kan opfylde dine forventninger.

Ansøgning

Ansøgningsfrist 19. november 2011.

Send ansøgningen til Solrød Kommune, Solrød Center 1, 2680 Solrød Strand eller på job@solrod.dk – mærket "Sagsbehandler sygedagpengeopfølgning".

Se mere på solrod.dk

Den Selvejende Institution Grønsund søger

Koordinator til vores Udslusningsafdeling

Vi er en miljøterapeutisk organisation, der tilbyder døgnbehandling til unge i alderen 12 til 18/23 år. Organisationen består yderligere af en Udslusnings- og Efterværnsenhed for unge voksne samt af Skole og Dagbehandlingstilbuddet Skovsund.

Vi er beliggende på forskellige matrikler i og omkring Stubbekøbing og har udviklet et differenceret behandlingstilbud til unge med tilknytningsforstyrrelse samt unge der er diagnosticeret med en gennemgribende udviklingsforstyrrelse.

Vi forventer, at du har en socialfaglig uddannelse, har døgninstitutionserfaring og miljøterapeutisk forståelse. Den primære opgave vil være at sikre en sammenhængende, helhedsorienteret og kontinuerlig indsats for de unge og voksne, der er tilknyttet vores efterværnsforanstaltning eller midlertidige botilbud.

Yderligere oplysninger hos forstander Peter Henriksen tlf. 23 24 83 96 eller viceforstander Anne-Birthe Nielsen tlf. 22 19 03 56. Se i øvrigt www.groen-sund.dk og www.skovsund.dk

Send din ansøgning senest **den 24. november 2011** til: DSI Grønsund, Torvet 6, 4850 Stubbekøbing, med start den 1. december eller hurtigst muligt.

Alle børn kan!

Vi søger en dygtig socialrådgiver til vores kostskole i Nordsjælland

Vi vil gøre vores arbejde med udsatte børn og unge endnu bedre - og til at hjælpe os søger vi den bedste socialrådgiver.

Vi har brug for en socialrådgiver med erfaring fra det kommunale system til at levere effektiv service til hjemkommunerne og lave gedigent socialt arbejde for vores elever. Vi søger en socialrådgiver, der kan omsætte strategier til effektive resultater og som har gode formidlingsevner skriftligt som mundtligt. Du skal have fokus på tværfaglighed og være indstillet på at orientere dig mod de nye behov og betingelser, der opstår inden for vores felt. Endelig forventer vi, at du selv vil være med til at forme din stilling og blive en del af husets dagligdag.

Vi kvitterer med en virksomhedskultur, der værdsætter medarbejdere med drive og virkelyst. Som skole arbejder vi løbende på at finde nye måder at bruge hinandens kompetencer på, bl.a. gennem supervision og efteruddannelse.

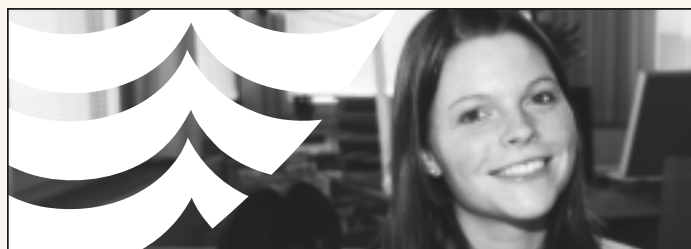
Dine opgaver kan være

- Visitation og rådgivning ved indskrivning af nye elever.
- At styrke vores skriftlige og mundtlige kommunikation for konstant at målrette indsatsen og understrege samarbejdet.
- Sikring af sammenhæng mellem indgåede aftaler og skolens indsats i skole og fritid.
- Styrke dialogen mellem os og socialforvaltningerne og PPR.
- ?
- ?

Mere om jobbet

Stillingen er på 30 timer ugentligt med tiltrædelse d. 2. januar 2012. Hvis du vil høre mere om stillingen, så kontakt skoleleder Kasper Nyboe Pavar på telefon 48 47 67 77 eller mail kp@slotsvaenget.dk. Vi forventer at afholde samtaler i uge 47.

Send din ansøgning senest den 17. november 2011, kl. 12.00 på mail til skoleleder Kasper Nyboe Pavar og skriv venligst "socialrådgiverstilling" i emnefeltet. Vi indhenter referencer.

Silkeborg Kommune

Brænder du for den tidlige indsats i myndighedsarbejdet?

Vil du være med til at udvikle dette område i Silkeborg kommune? Så har vi lige stillingen til dig. En af vores dygtige teamledere på myndighedsområdet har valgt at gå på efterløn og vi søger derfor en til at tage over når hun slipper.

Vi er i løbende udvikling på myndighedsområdet, hvor vi i dag er organiseret i tre teams – et rådgivende team, et børneteam og et ungeteam. Du vil i denne stilling blive leder for det rådgivende team.

Kerneopgaverne for teamet er rådgivning og konsulentbistand samt vurdering af hvorvidt der er grundlag for at sætte en undersøgelse i gang. Vi udvikler konstant dette område ud fra en grundholdning om at hjælpe så tidligt som muligt når problemer opspores og ud fra en holdning om at afdække og samarbejde med de ressourcer der er i barnets/den unges og familiens eget netværk. Det betyder også at vi metodeudvikler i forhold til netværk – både det private og det professionelle. Alt sammen noget vi er i gang med at implementere i teamet, som i dag består af 7 medarbejdere og forventeligt bliver større inden din ansættelse. Vi har løbende øje får, hvilke opgaver vi med fordel kan håndtere i det rådgivende team.

Se hele annoncen på www.silkeborgkommune.dk (Job ved Kommunen)

www.silkeborgkommune.dk

Kontingent for 2011

Medlemskontingentet til Dansk Socialrådgiverforening (DS) fastsættes af repræsentantskabet.

Det opkræves kvartalsvis i februar, maj, august og november - studerende opkræves dog halvårligt.

Aktiv 1: Normalt kontingent: 1521 kr. pr. kvartal
Normalkontingent betales af alle, som ikke er arbejdsløse.

Aktiv 2: Arbejdsløsheds- og deltidskontingent: 1062 kr. pr. kvartal

Arbejdsløshedskontingentet betales af alle, der på månedsbasis i gennemsnit arbejder halv tid (normalt 20 timer) eller derunder om ugen eller er arbejdsløs og aktivt arbejdssøgende.

Aktiv 2: Barselskontingent: 1062 kr. pr. kvartal
Kontingentet, der svarer til kontingentet for arbejdsløse, betales af de medlemmer, der er på barselsorlov, og omfatter den periode af barselsorloven, hvor de er på dagpenge.

Aktiv 3: Dimittendkontingent: 834 kr. pr. kvartal
Kontingentet betales af alle dimittender, der på månedsbasis i gennemsnit arbejder halv tid (normalt 20 timer) eller derunder, og som er aktivt arbejdssøgende.

Aktiv 4: Fuldtidsstuderende socialrådgivere: 99 kr. pr. kvartal
Betingelsen for at betale dette kontingent er, at den pågældende er berettiget til SU. Kontingentsatsen er på samme niveau som kontingentet for studentermedlemmer.

Senior- og efterlønskongentent: 231 kr. pr. kvartal
Seniorkontingentet betales af alle medlemmer, der overgår til pension eller efterløn.

Passiv kontingent: 231 kr. pr. kvartal
Passivt medlemskab er for socialrådgivere, der er beskæftiget uden for DS' forhandlingsområde uden samarbejdsaftale med DS, men organiseret i pågældende forhandlingsberettigede organisation, samt for socialrådgivere uden beskæftigelse i Danmark, uden dagpengeret og ikke arbejdssøgende inden for faget.

Studerende: 372 kr. pr. år
Alle socialrådgiverstuderende ved professionshøjskolerne og ved Aalborg Universitet kan optages som studentermedlemmer. Medlemskabet svarer til passivt medlemskab.

Samarbejdsaftaler:
DS har herudover samarbejdsaftaler med DJØF og Seminarielærerforeningen (Dansk Magisterforening) samt Socialpædagogerne (ansatte på Formidlingscentre). Kontingentsats for ovenstående dobbeltmedlemmer oplyses ved henvendelse til DS' sekretariat.

Andet:
Kan du ikke henføres til en af ovenstående kontingenttyper, bedes du rette henvendelse til DS' sekretariat.

Betalingservice:
Indbetalinger kan overføres til DS via PBS. Du kan tilmelde dig på din side på medlem.socialrdg.dk under kontingentoplysninger. Du skal bruge dit medlemsnummer når du logger på - det finder du bag på Socialrådgiveren.

DS:Kontakt

Telefonerne er åbne mandag-fredag kl. 9-14

Hovedbestyrelse:

Formand

Bettina Post

bp@socialrdg.dk

Næstformand

Ulrik Frederiksen

uf@socialrdg.dk

Øvrig hovedbestyrelse

Rasmus Balslev

r_balslev@yahoo.dk

Mads Bilstrup

mb@socialrdg.dk

Majbrit Berlau

mbb@socialrdg.dk

Jeppe Ellegaard

jeppe.ellegaard@kriminal-forsorgen.dk

Anne Jørgensen

anj@socialrdg.dk

Louise Dülch Kristiansen

louisekr@htk.dk

Susanne Lyngsø

lyngsoeconsult@gmail.com

Henrik Mathiasen

hmt@aarhus.dk

Hanne Ryelund Sørensen

hsn@toender.dk

Trine Quist

tq@socialrdg.dk

Dennis Ørsted Petersen

depe@sdsnet.dk

Katja Styrrishave

katjastyrrishave@hotmail.com

REGION ØST

Region Øst dækker Region Hovedstaden og Region Sjælland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Øst

Algade 43, 2

4000 Roskilde

Tlf: 33 38 62 22

Fax: 46 32 07 67

ds-oest@socialrdg.dk

Jobformidling

Marie Hjort

Tlf: 33 38 62 23

ds-oest@socialrdg.dk

Arbejdsmiljø

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 33 38 62 22

ds-oest@socialrdg.dk

REGION SYD

Region Syd dækker Region Syddanmark

Dansk Socialrådgiverforening

Region Syd

Vesterballevvej 3A

Snoghøj

7000 Fredericia

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 75 84 34 50

ds-syd@socialrdg.dk

Kontoret i Odense

Lumbyvej 11, opgang C, 2th.

Postboks 249

5100 Odense C

Tlf: 87 47 13 00

Fax: 66 14 60 21

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljøkonsulent

Bo Ulrick Madsen

Tlf: 87 47 13 13 eller

Tlf: 21 77 04 51

bum@socialrdg.dk

REGION NORD

Region Nord dækker Region Nordjylland og Region Midtjylland

Dansk Socialrådgiverforening

Region Nord

Søren Frichs Vej 42 H, 1. th

8230 Åbyhøj

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 86 13 05 32

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Holstebro

Fredericiagade 27-29

7500 Holstebro

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 97 42 18 98

ds-nord@socialrdg.dk

Kontoret i Aalborg

Hadsundvej 184 B

Postboks 764

9000 Ålborg

Tlf: 87 30 91 91

Fax: 98 13 22 51

ds-nord@socialrdg.dk

Jobformidling

Kontakt FTF-A

Tlf: 70 13 13 12

Arbejdsmiljø:

Henvendelse til regionskontoret

Tlf: 87 30 91 91

ds-nord@socialrdg.dk

SEKRETARIATET

Dansk

Socialrådgiverforening

Toldbodgade 19B

1253 København K

Tlf: 70 10 10 99

Fax: 33 91 30 69

ds@socialrdg.dk

ØVRIGE

Ledersektionen

Formand Helga Waage Jørgensen

Tlf. arb: 36 39 22 28

Tlf. prv: 38 80 27 73

www.socialrdg.dk/ledersektionen

Selvstændige

Formand Karen Fabricius Hansen

Tlf: 59 43 23 13 eller 26 28 42 13

www.socialrdg.dk/selvstaendig

Sammenslutningen af Danske

Socialrådgiverstuderende

Formand Dennis Ørsted Petersen

Tlf: 27 63 12 76

www.sdsnet.dk

Arbejdsløshedskassen

FTF-A (hovedkontor)

Snorresgade 15, Boks 220

0900 København C

Tlf: 70 13 13 12

Pensionskassen PKA

Pensionskassernes Administration

Tuborg Boulevard 3

2900 Hellerup

Tlf: 39 45 45 45

LEDER

AF ULRIK FREDERIKSEN, NÆSTFORMAND

Hvorfor er det lige, jeg skal være medlem hos jer?

Vi kan altid blive bedre, og vi kan altid blive klogere på, hvad det er, der gør, at medlemmerne faktisk holder fast i Dansk Socialrådgiverforening (DS). Derfor ringede politikere og medarbejdere rundt til ca. 400 medlemmer en onsdag midt i oktober for at høre, hvad de (næsten) nyuddannede mente om det at starte i arbejde og DS som organisation.

Når man ringer til børnefamilier midt i ulvetimen, stikker man hovedet ind i løvens hule. Sådan var det også hos en af dem, jeg ringede til. Jeg kunne høre børneløb i baggrunden, lidt larm og krav om opmærksomhed, og hvad der ellers hører til i timen mellem 17 og 18.

Det til trods ville medlemmet gerne svare på mine spørgsmål om, hvad der havde fyldt i overgangen fra studerende til uddannet socialrådgiver? Hvorvidt DS var behjælpelig i overgangsperioden? Og hvis ikke, hvad der så skulle til? Vigtigst af alt var nok spørgsmålet, der gik den anden vej til mig: Hvorfor er det lige jeg skal være medlem hos jer?

Her kunne jeg komme med en lang salgstale om de ting, DS gør, og alt det man kan som medlem. Men koger man det hele ned, skiller to elementer sig ud som grunde til som socialrådgiver at være organiseret i DS.

Vi forhandler, og vi råber op

Den ene er, at DS som faglig organisation er overenskomstbærende og har retten, pligten og ansvaret for at forhandle socialrådgivernes overenskomst og lønninger. Det betyder, at DS som organisation er til stede på næsten alle arbejdspladser med tillidsrepræsentanter, MED repræsentanter og arbejdsmiljørepræsentanter. De gør en kæmpe indsats i hverdagen for enten at skaffe penge hjem

til dig og dine kolleger, sikre arbejdsmiljøet eller sikre indflydelse på de beslutninger, der træffes i arbejdspladsens udvalg. Uden denne indsats ville organisationen ikke hænge sammen og vores indflydelse på egen arbejdsplads ville forsvinde.

Det andet element er, at DS som professionsorganisation sætter dagsordenen for vores fag. Hvad enten du arbejder inden for beskæftigelsesområdet, med børn/unge, psykisk syge eller kriminelle, så sætter vi ord på debatten. Vi skaber den med vores undersøgelser og blander os, hvor vi kan. Vi er med, når en ny minister (uanset politisk farve) skal have hjælp til at finde de rette meninger, og vi råber op, når fagligheden bliver sat til side. Vi sidder med i råd, nævn og styrelser og sikrer, at vores holdninger bliver hørt.

Vi kan mere sammen

Med andre ord, så er vi en forening, der sammen kan meget mere, end hvad vi hver især ville kunne for os selv. Derfor skal du være medlem af DS og ikke eksempelvis en gul forening. For de gule fagforeninger har ikke nogen overenskomster, der kan løfte din løn, de har ingen aftaleret på vores område, har ingen indflydelse i MED og de har på ingen måde det samme kendskab til faget, som vi har i DS.

At medlemmet blev i røret og ikke smækkede på undervejs, tænker jeg, er fordi, det faktisk interesserede ham. Og den interesse kan vi kun bibeholde ved at blive ved med at fortælle gamle såvel som nye medlemmer, hvorfor DS ikke er til at komme udenom, hverken fagligt eller overenskomstmæssigt, når du er socialrådgiver.

uf@socialrdg.dk

Toldbodgade 19B
1253 København K
Tlf: 70 10 10 99
Fax: 33 91 30 69
www.socialrdg.dk

Dansk Socialrådgiverforening